DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA TARNOWSKIEGO

Tarnów, dnia 3 grudnia 1984 r. Nr 10

64.

UCHWAŁA Nr III/16/84
WOJEWODZKIEJ RADY NARODOWEJ W TARNOWIE
z dnia 30 października 1984 r.

zmieniająca uchwałę Nr III/11/76 z dnia 21 czerwca 1976 r. w sprawie programu rozwoju i upowszechniania kultury w województwie Tarnowskim do roku 1990

Wojewódzka Rada Narodowa w Tarnowie po wysłuchaniu informacji za okres od czerwca 1976 r. do września 1984 r. o stanie realizacji Programu Rozwoju i Upowszechniania Kultury w województwie tarnowskim stwierdza, że podejmowane dotychczas działania i przedsięwzięcia przyniosły szereg pozytywnych wyników, które przyczyniły się do dalszego rozwoju i upowszechniania kultury w województwie tarnowskim. Nie mniej jednak nie wszystkie zadania nakreślone w „Programie" zostały w pełni zrealizowane. Mając to na uwadze Wojewódzka Rada Narodowa na podstawie art. 32 ust. 1—2, pkt 7 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286 oraz z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173) i art. 4 pkt. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 1984 r. o upowszechnianiu kultury oraz o prawach i obowiązkach pracowników upowszechniania kultury (Dz. U. Nr 26, poz. 129) uchwala, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się do wiadomości złożoną informację o dotychczasowej realizacji Programu Rozwoju i Upowszechniania Kultury w województwie tarnowskim do 1990 roku.

§ 2. Wprowadza się do Programu Rozwoju i Upowszechniania Kultury w województwie tarnowskim do 1990 r. zmiany (uzupełnienia) jak w załączniku do uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały zleca się Wojewodzie Tarnowskiemu, z obowiązkiem składania informacji o realizacji Programu w terminach ustalonych w rocznych planach pracy Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 4. Zobowiązuje się Komisję Kultury i Sztuki Wojewódzkiej Rady Narodowej do sprawowania nadzoru nad realizacją uchwały.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Tarnowskiego.

Przewodniczący Wojewódzkiej Rady Narodowej:
Mieczysław MEŃŻYŃSKI

Załącznik do uchwały Nr III/16/84
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Tarnowie

PROGRAM ROZWOJU I UPOWSZECHNIANIA KULTURY W WOJEWÓDZTWIE TARNOWSKIM DO 1990 R.

(główne kierunki działań uaktualniające „Program" uchwalony 21 czerwca 1976 r. na sesji Wojewódzkiej Rady Narodowej w Tarnowie)

I. CHARAKTERYSTYKA STANU OBECNEGO

Potencjał kulturalny województwa

Województwo dysponuje potencjałem kulturalnym charakterystycznym dla tzw. IV stopnia obiegu kultury z rozwijającymi się zalążkami instytucji kulturotwórczych.

Jedyną instytucją artystyczną jest Tarnowski Teatr z amatorskiego uzawodowiony w 1954 r., dający rocznie 10 premier, ponad 40 przedstawień dla blisko 120 tys. widzów, działający na obszarze kilku województw południowo-wschodnich, odnoszący sukcesy artystyczne, współpracujący z ośrodkami kulturalnymi w Rumunii i w ZSRR.

Istotne funkcje kulturotwórcze spełnia tygodnik PZPR „TeMI" regularnie wydawany od 5 lat w aktualnym nakładzie ponad 30 tys. wraz ze skupionym wokół niego zespołem redakcyjnym. Nie małą też rolę odgrywają wydawnictwa przygotowywane staraniem niektórych towarzystw społeczno-kulturalnych: regionalnych jak Tarnowskie Towarzystwo Przyjaciół Węgier, Towarzystwo Przyjaciół Ziemi Tarnowskiej, Towarzystwo Bochniaków i Miłośników Ziemi Bocheńskiej, Towarzystwo Przyjaciół Ziemi Dąbrowskiej. Plonem ostatnich lat są m.in. obszerne monografie Tarnowa, Bochni, Dąbrowy Tarnowskiej.

Znaczącymi dla rozwoju kultury są ukazujące się wydawnictwa (ok. 20) i badania naukowe prowadzone przez pracowników Muzeum Okręgowego, czy działalność filii Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Rzeszowie oraz Oddziału Doskonalenia Nauczycieli.

Środowisko twórców liczy niewiele ponad 100 osób, przy czym jedynie w odniesieniu do plastyków stanowiących grupę dominującą (ok. 60 osób) można mówić o środowisku. Nieliczni twórcy żyją i tworzą na wsi. Plenery, wystawy zbiorowe i indywidualne, zakupy dzieł sztuki, stypendia osiedleńcze i stypendia twórcze, pomoc w uzyskaniu pracowni plastycznych, zlecenia na wykonanie projektów, itp., to formy popierania tego środowiska przez mecenat państwowy sprawowany przez Wydział Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego.

„Środowiska" literackie dziennikarskie, architektów i muzyków rozwijają się stopniowo lecz powoli, co jest uwarunkowane m.in. licznymi czynnikami materialnymi.

Niemały wpływ na rozwój kulturalny województwa mają średnie i podstawowe szkoły artystyczne: plastyczne i muzyczne. W 5 szkołach, w tym 3 muzycznych: w Tarnowie (I i II stopnia), Dębicy i Bochni oraz plastycznych w Tarnowie i Nowym Wiśniczu uczy się rocznie w 52 oddziałach ok. 1200 młodzieży uzdolnionej artystycznie, a kończy je rocznie ok. 200 absolwentów.

Uzupełnieniem szkolnictwa artystycznego są 4 społeczne ogniska artystyczne — muzyczne, prowadzą one 12 filii w tym 11 na wsi. W ogniskach gry na instrumentach i tańca uczy się rocznie ok. 600 dzieci i młodzieży. Zaewidencjonowanych jest około 300 twórców ludowych, są to głównie malarki (z Powiśla), liczni są kowale artystyczni: Istnieją też 4 spółdzielnie rękodzieła artystycznego.

Wieś tarnowska nie jest uprzywilejowana w dostępie do kultury, ale też nie we wszystkich sprawach związanych z uczestnictwem w kulturze zdecydowanie upośledzona.

Upowszechnianie kultury

Sieć placówek upowszechniania tworzą: 19 domów kultury (w tym 10 wiejskich, 6 zakładowych), 326 klubów i świetlic (w tym 39 państwowych, 6 zakładowych, 16 spółdzielczości mieszkaniowej, 141 klubów „Ruch", 126 klubów „Rolnika"), 42 ośrodki kultury nadzorowane przez Wojewódzki Ośrodek Kultury w Tarnowie — jednostkę wojewódzką o instruktażowo-metodycznym i koordynacyjnym profilu działalności. Uspołecznienie działalności kulturalnej wyraża się tym, że w blisko połowie ośrodków funkcjonują na nowych zasadach Rady Kultury.

Tylko w domach, ośrodkach, klubach państwowych i zakładowych w 1982 r. pracowało 490 amatorskich zespołów artystycznych skupiających 5,5 tys. członków, istniało 100 kół zainteresowań i klubów, w których działało ponad 3 tys. osób. Odbyło się ponad 120 kursów, które ukończyło blisko 3700 słuchaczy.

Zorganizowano 5,5 tys. imprez (wystaw, spotkań, dyskotek, występów amatorskich i zawodowych zespołów, wycieczek, itp.) dla ponad 600 tys. odbiorców.

Najlepiej jest rozwinięta sieć bibliotek publicznych, których jest 217 łącznie z filiami i 315 punktów bibliotecznych kierowanych przez Wojewódzką Bibliotekę Publiczną legitymującą się ponad 75-letnią tradycją.

W bibliotekach publicznych jest zgromadzonych 2.140 tys. woluminów (rocznie zakupuje się 120—140 tys. książek), dla 140 tys. czytelników. Wzrasta liczba czytelników i zakupionych książek. Wskaźnik czytelnictwa wynosi 19,1 książek na 1 czytelnika rocznie.

Liczone na 1000 mieszkańców wskaźniki dotyczące woluminów znajdujących się w bibliotekach, rocznych zakupów, ilości czytelników i wypożyczeń są znacznie wyższe od analogicznych średnich krajowych, co stawia nasze województwo w pierwszej 10 województw pod względem rozwoju bibliotek i czytelnictwa. O ile w 1975 r. na 1 placówkę biblioteczną przypadało ogółem 927 mieszkańców, o tyle w 1980 r. przypadało 1067, przy czym w miastach 3600 mieszkańców, na wsi 796.

Ponadto 4 muzea nadzorowane przez Muzeum Okręgowe w Tarnowie (posiadające ponad 30 tys. eksponatów) tj. Zamek w Dębnie, Muzeum Powstania Styczniowego „Dwór w Dołędze", Muzeum im. Fischera w Bochni, Muzeum — Dom Wincentego Witosa w Wierzchosławicach, Zagroda Felicji Curyłowej w Zalipiu, 6 izb regionalnych m.in. „Koryznówka" w Nowym Wiśniczu, „Grociarnia" w Jastrzębiej, prowadzą szeroką działalność upowszechnieniową, popularyzatorską i oświatową. Wystawy stałe i czasowe zwiedza rocznie blisko 40 tys. osób.

Biuro Wystaw Artystycznych z oddziałem w Dębicy stale współpracujące z kilkoma galeriami w terenie przygotowuje rocznie ok. 50 wystaw, które zwiedza ponad 33 tys. osób Wydaje się katalogi (15 rocznie), prowadzi działalność oświatową zwłaszcza wśród dzieci i młodzieży.

W sieci placówek upowszechniania istotną rolę odgrywa 29 stałych i 5 ruchomych kin oraz filmoteka z ponad 3 tys. tytułów filmów. Na blisko 6 tys. miejsc 2 tys. przypada na wieś. Na 1000 mieszkańców w tarnowskiem wypada 9,4 miejsca w kinach (na wsi 4,9). Ilość widzów w 1982 r. wynosiła 837,6 tys., w tym na wsi 126,4. Ilość seansów 12.627. Na jedno

miejsce w kinie przypadało 103 osoby. Na 1.000 mieszkańców było 1.350 widzów w kinach.

W istniejących 25 księgarniach sprzedano w 1983 r. wydawnictw — na kwotę 190 tys. To jest na 1 mieszkańca za kwotę 312 zł, czyli 3 książki na 1 mieszkańca.

W procesie upowszechniania kultury niezwykle istotną rolę odgrywa społeczny ruch kulturalny. W 18 towarzystwach społeczno-kulturalnych i regionalnych, z których większość nadzorowanych jest przez Wydział Kultury i Sztuki UW pracuje blisko 7 tys. osób, inicjując rozmaite przedsięwzięcia istotnie wzbogacające życie kulturalne miast i miasteczek.

Sieć placówek upowszechniania kultury w województwie aczkolwiek dość gęsta nie jest równomierna. Na ogółem istniejących w województwie 545 miejscowości w 92 (16%) zamieszkiwanych przez 27 tys. osób nie ma żadnej placówki kulturanej ani oświatowej. Natomiast w dalszych 82 miejscowościach zamieszkiwanych przez 45 tys. osób istnieje tylko szkoła, która na okres przejściowy winna stać się ogniskiem życia kulturalnego.

Zjawisko likwidacji placówek wynikające z dekapitalizacji bazy, braku środków na remonty i utrzymanie, braku kwalifikowanej kadry, przede wszystkim dotyczące pionu państwowego i placówek niżej zorganizowanych (świetlic i klubów) zostało w dużym stopniu zahamowane.

Istniejące dysproporcje pomiędzy dostępem do kultury mieszkańców miast i wsi są stopniowo wyrównywane. Nie mały wpływ na niwelowanie różnic w dostępie do kultury mają środki masowego przekazu. Nasycenie radioodbiornikami na 1000 mieszkańców wynosiło wg stanu na 1983 r. w tarnowskiem 188 ogółem i 164 na wsi (w kraju odpowiednio 243 i 197). Jeśli chodzi o nasycenie telewizorami to 175 ogółem i 151 na wsi (w kraju odpowiednio 230 i 185).

Sprzedaż gazet na 1 mieszkańca w Polsce wynosiło 70, a czasopism 20, w tarnowskiem odpowiednio 44 i 18 — znacznie mniej na wsi.

Mimo generalnej zmiany podstaw finansowania kultury wynikającej z powołania na mocy ustawy z 3—4 maja 1982 r. Narodowego Funduszu Rozwoju Kultury nadal podstawowym problemem wynikającym z wieloletniego nawarstwienia potrzeb są środki finansowe, ich wielkość i zasady rozdziału w województwie. Środki te wzrosły w stosunku do okresu sprzed działania ustawy o 40%, w niektórych gminach 10-krotnie i nadal nie są wystarczające zwłaszcza, jeśli chodzi o fundusz płac i środki na remonty. W roku 1983 zamknęły się kwotą blisko 330 mln zł, łącznie z dochodami własnymi, bez szkolnictwa artystycznego, które pochłonęło ponad 50 mln zł, oraz środków przeznaczonych na odnowę dóbr kultury wynoszących z budżetu centralnego blisko 53 mln zł. Przykładowo w 1983 r. na wieś skierowano 163 mln zł tj. 51%.

Planowane na rok 1984 środki z CFRK wynoszą ponad 355 mln zł. Prognozy co do tempa wzrostu dochodów WFRK zwłaszcza w części otrzymywanej z dotacji CFRK oraz nadwyżek budżetowych miast i gmin są trudne do przewidzenia. Pozytywną tendencją zarysowującą się w ostatnich latach jest coraz większy udział środków własnych w finansowaniu wydatków na kulturę. W 1983 r. wynosił blisko 40 mln zł tj. 11%.

Mimo znacznego zwiększenia bezwzględnej ilości środków finansowych na płace, wydatki rzeczowe, remonty nadal odczuwalny jest ich brak i te czynniki obok materialnej poprawy stanu bazy kultury łącznie z jej wyposażeniem w sprzęt, w tym środki audiowizualne i zwłaszcza instrumenty muzyczne oraz kadra pracowników kultury, licząca blisko tysiąc osób we wszystkich placówkach łącznie, jej kwalifikacje i doświadczenie zadecydują o tempie dalszego rozwoju i upowszechniania kultury. Z liczby ogółem 998 zatrudnionych 523 osoby pracują w miastach, 475 na wsi. Niestety kadra pracowników zatrudnionych w placówkach kultury na wsi nie jest ustabilizowana, czasem jeszcze przypadkowa i niezwykle rozproszona. Występuje też nie w pełni jeszcze opanowane zjawisko fluktuacji kadr, powodujące brak ciągłości kulturalnej.

W dziale kultura i sztuka nie prowadziło się dotąd inwestycji grupy A. W sierpniu 1984 r. do planu inwestycyjnego tej grupy weszły takie zadania jak: PSM I stopnia w Bochni oraz DL w Muchówce. Aktualnie realizowanych jest 6 inwestycji czynowych i 1 funduszowa. W 1983 r. na ich realizację wydano 6,5 mln zł. Ogółem na realizację wymienionych zadań wydano od ich rozpoczęcia 34 mln zł. Na remonty kapitalne wydano przykładowo w 1983 r. 50 mln zł.

Opracowany w latach 1980—82, a wydany w nakładzie 500 egzemplarzy w październiku 1983 r. przez Wydział Kultury i Sztuki UW — „Raport o stanie kultury w województwie tarnowskim" jest próbą bilansu aktualnego stanu potrzeb i zadań kultury do 1990 r.

Z przedstawionej charakterystyki i oceny istniejącego stanu rzeczy wynikają następujące wnioski:

1) istnieje konieczność zapewnienia organizatorom kultury w województwie tarnowskim korzystniejszych materialnych warunków rozwoju i upowszechniania kultury (inwestycje, remonty, sprzęt audiowizualny, instrumenty, transport, itp., środki na działalność i fundusz płac), i preferencji dla wiejskich ośrodków kultury i bibliotek oraz placówek powstających w nowych osiedlach mieszkaniowych,

2) należy pozyskiwać różnymi drogami odpowiednią ilość wysokokwalifikowanych pracowników, ustabilizowanych w zawodzie, a także rozwijać środowiska twórcze dążąc do właściwego ich rozmieszczenia w województwie,

3) modelować system zarządzania kulturą w województwie tak, by zapewniał stałe wyrównywanie dysproporcji w dostępie do kultury pomiędzy miastem a wsią,

4) rozdrobnienie sił ludzkich i środków materialnych, jakie ma miejsce w placówkach pionu państwowego, zlokalizowanych głównie na wsi, wpływa niekorzystnie na uzyskiwane ostateczne efekty działalności kulturalnej (wysokie globalne nakłady — małe stosunkowo efekty ilościowe i jakościowe),

5) stopień organizacyjny wielofunkcyjnej placówki na który składa się i wielkość bazy, wyposażenia, liczebność i specjalizacja kadry, wielkość środków finansowych globalnych i funduszu płac, decydują o rozmiarach i poziomie działalności kulturalnej, wpływając korzystnie na stabilizację kadry (związanie jej z zawodem). Potwierdzeniem tego są wysoko zorganizowane placówki zakładowe.

6) od polityki w zakresie rozdziału środków finansowych, ważnego instrumentu zarządzania, zależy rozwój kulturalny danego środowiska. Polityka ta winna wynikać z koncepcji przestrzennego układu kultury w województwie i wiązać się z podniesieniem stopnia organizacyjnego wiodących w danym regionie placówek,

7) okresowe analizy rozmiarów prowadzonej działalności i kosztów tej działalności winny być podstawą bieżących korekt w stosowanej polityce rozdziału środków finansowych.

II. GŁÓWNE CELE I KIERUNKI ROZWOJU I UPOWSZECHNIANIA KULTURY DO 1990 ROKU

Głównym celem jest prezentacja i udostępnianie wartości kultury narodowej i światowej, włączanie ich do obiegu i umożliwianie szerokiego odbioru, inspirowanie i organizowanie jednostek i grup obywateli do aktywnego, twórczego uczestnictwa w życiu kulturalnym regionu, środowiska, zapewnienie

coraz szerszym kręgom społecznym czynnego i biernego uczestnictwa w kulturze wzbogacającego osobowość, kształtującego wrażliwość, ułatwiającego udział w złożonych procesach społecznych, kształtującego ideowe i obywatelskie więzi społeczne, świadomość tożsamości kulturalnej narodu polskiego. Organizowanie życia kulturalnego mieszkańców, jako formy spędzania wolnego czasu, stylu życia wyznaczonego przez określoną, nie konsumpcyjnie rozumianą hierarchię wartości. Tworzenie warunków do rozwoju talentów twórczych, własnej twórczości kulturalnej i aktywności społecznej, zwłaszcza w społecznym ruchu kulturalnym, kultywowanie i rozwijanie regionalnych tradycji kulturalnych, twórczości ludowej i folkloru.

Cele i kierunki działania wynikają z polityki kulturalnej naszego Państwa realizowanej zgodnie z uchwałami IX Nadzwyczajnego Zjazdu PZPR, VIII Kongresu ZSL i XIII Kongresu SD oraz I Kongresu PRON zmierzającej do skupienia wysiłków na szeroko pojmowanym upowszechnianiu kultury, na zwiększaniu uczestnictwa w kulturze młodego pokolenia, środowisk robotniczych i chłopskich, na wyrównywaniu dysproporcji w możliwościach uczestnictwa w kulturze wymienionych środowisk.

W świetle nowych ustaw: „O Narodowej Radzie Kultury i Funduszu Rozwoju Kultury" z dnia 3—4 maja 1982 r., „O upowszechnianiu kultury i pracownikach upowszechniania" z dnia 26 kwietnia 1984 r. oraz ustawy „O systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego" z dnia 20 lipca 1983 r. w związku z prowadzoną polityką społeczną w **stosunku do środowiska wiejskiego** podstawowym jest zapewnienie kulturalnego awansu mieszkańcom wsi przez trwałe i konsekwentne otwieranie dostępu do kultury i umożliwianie powszechnego, demokratycznego uczestnictwa w życiu kulturalnym, przezwyciężenie różnic w przygotowaniu do pełnego korzystania z dóbr kultury i wzbogacania ich własną aktywnością, zniesienia barier psychospołecznych i ekonomicznych utrudniających ludziom z różnych środowisk wiejskich dostęp do instytucji i wytworów kultury. Zapewnienie awansu kulturalnego dotyczyć winno również licznych środowisk miejskich. Chodzi także o zapewnienie warunków pomyślnego rozwoju środowiskom twórczym w ośrodkach zarówno wiejskich, jak i miejskich, a przez to kulturotwórcze ich rozwijanie i wzbogacanie.

Realizując cele polityki kulturalnej należy dążyć do:

— zapewnienia warunków pomyślnego rozwoju środowisk twórczych, twórczości artystycznej i kulturalnej przez objęcie jeszcze bardziej skutecznymi formami mecenatu państwowego i społecznego środowisk twórczych, umożliwienie im doskonalenia profesjonalnych umiejętności i efektywnego funkcjonowania zawodowego; wspieranie twórczości sprzyjającej nowemu ładowi społecznemu, integracji społeczeństwa, wysokim walorom moralnym jednostki i zbiorowości. Rozwój środowisk twórczych umożliwi zwiększenie kulturotwórczego oddziaływania ośrodka wojewódzkiego oraz wzbogacanie oferty kulturalnej dla społeczeństwa miast i wsi,

— ochrony dóbr kultury materialnej, zabytków nieruchomych, ruchomych, budownictwa drewnianego, cmentarzy, miejsc upamiętniających walkę i męczeństwo społeczeństwa tarnowskiego. Jednym z warunków demokratyzacji kultury jest jej dalsze uspołecznienie tj. zapewnienie wpływu szerszych środowisk na kierunki, formy i potrzeby rozbudzania i zaspokajania potrzeb kulturalnych. Zapewnienie podmiotowej społeczności środowisk młodzieży, robotników, ludności wiejskiej, ludzi starszych, itp. w modelowaniu działalności placówek kultury zależnie od własnych potrzeb i aspiracji dostosowanie programów placówek do zróżnicowanego poziomu wykształcenia i kompetencji kulturowych.

Osiągnięcie celu głównego i celów szczegółowych wymagać będzie długofalowego podejmowania wielokierunkowych działań:

— w zakresie upowszechniania kultury

1) rozwoju i doskonalenia sieci państwowych i pozapaństwowych placówek upowszechniania kultury tj. domów i ośrodków kultury, bibliotek, kin, domów książki zwłaszcza w środowisku wiejskim, w pierwszej kolejności realizacja potrzeb kulturalnych najliczniejszych wsi (ponad 500 mieszkańców). Urealnienie sieci klubów „Ruch" i „Rolnika" uwzgl. aktualne potrzeby mieszkańców i możliwości utrzymania placówek, rozwijanie klubów wieloizbowych z pracującą tam przygotowaną do świadomej działalności kulturalnej kadrą, w planach rozwoju klubów uwzględnienie przede wszystkim potrzeb miejscowości liczących 300—500 mieszkańców,

2) dalszego organizacyjnego porządkowania sieci placówek upowszechniania kultury zmierzającego do urealnienia istniejącego stanu rzeczy i godnego z tym stanem rozmieszczenia zasobów kulturalnych i materialnych, w tym dalsze umocnienie placówek kultury w miastach i miastach-gminach (tzw. rejonach), racjonalne rozmieszczenie sił ludzkich i środków finansowych w obrębie gmin, przejściowe wykorzystanie szkół do organizowania życia kulturalnego. Działanie na rzecz bardziej równomiernego nasycenia gmin placówkami kultury, przy równoczesnym przeciwdziałaniu nieuzasadnionemu ich rozdrobnieniu, nie sprzyjającemu racjonalnemu wykorzystaniu istniejących rzeczywistych sił i środków,

3) zapewnienie pomocy placówek wojewódzkich niżej zorganizowanym placówkom wszystkich gestorów kultury, zwłaszcza państwowym placówkom kultury zlokalizowanym na wsi,

4) zapewnienie właściwego stanu technicznego placówkom kultury, warunkującego wykorzystanie ich zgodnie z ustaloną funkcją,

5) podnoszenie poziomu wyposażenia placówek w meble, sprzęt audiowizualny, instrumenty muzyczne, środki do bieżącej działalności, w tym w miarę możliwości środki transportu; poprawa estetyki i funkcjonalności,

6) dokształcanie i doskonalenie kadr pracowników upowszechniania kultury, dążenie do stabilizacji i związania z zawodem, okresowe przeprowadzanie przeglądów i bilansu potrzeb kadrowych, zatrudnianie nowych pracowników przygotowanych do pracy w kulturze, zapewnianie ich stałej poprawy warunków pracy i bytu,

7) rozbudzanie potrzeb kulturalnych w środowiskach niedostatecznie przygotowanych do odbioru treści kultury, do uczestnictwa w życiu kulturalnym (kulturalnego spędzania czasu wolnego), organizowanie form edukacji kulturalnej zmierzającej do niwelowania różnic w przygotowaniu do korzystania z dóbr kultury,

8) podjęcie wielokierunkowych działań na rzecz przygotowania i uczestnictwa dzieci i młodzieży w kulturze, ujawniania talentów i kierowania najzdolniejszych do szkół artystycznych (wg oddzielnych planów WKiSzt. i KOiW aktualizowanych co 2—3 lata). Przywrócenie szkołom, zwłaszcza istniejącym w miejscowościach pozbawionych instytucji kulturalnych, funkcji ośrodków życia kulturalnego,

9) włączanie coraz szerszych warstw społeczeństwa do aktywnego udziału w ruchu społecznym przez rozwój liczebny towarzystw społeczno-kulturalnych i regionalnych, aktywność społecznych rad kultury, pozyskiwanie do tej pracy nauczycieli i innych przedstawicieli inteligencji mieszkającej na wsi. Polepszanie warunków rozwoju społecznego ruchu kulturalnego, klasowych i regionalnych tradycji artystycznych, własnych aspiracji kulturalnych całych zbiorowości społecznych,

10) zwiększenie oferty kulturalnej profesjonalnych placówek

kultury dla dzieci i młodzieży, środowisk wiejskich i robotniczych, organizowanie wycieczek na imprezy kulturalne,

11) zorganizowanie środowisk organizacji młodzieżowych spółdzielczych i społecznych do podejmowania działań na rzecz zapewnienia udziału pracowników i członków w kulturze,

12) zapewnienie równomiernego upowszechniania dziedzin twórczości takich jak: film, teatr, muzyka, fotografika, plastyka, literatura, taniec itp., stwarzając dla nich jak najlepsze warunki materialne, dotyczy to w szczególności kin, księgarni, sal wystawowych i widowiskowych,

13) upowszechnienie twórczości ludowej i nieprofesjonalnej, tworzenie warunków do rozwoju twórczości ludowej, objęcie opieką twórców, organizowanie wystaw, zakupywanie prac, popieranie wniosków o renty twórcze, powołanie Wojewódzkiego Oddziału Stowarzyszenia Twórców Ludowych,

14) współpraca kulturalna z zagranicą, szczególnie krajami socjalistycznymi,

15) międzygminna i międzywojewódzka wymiana zespołów profesjonalnych i amatorskich,

16) rozwój amatorskiego ruchu artystycznego, zwłaszcza wśród dzieci i młodzieży m.in. przez udzielanie pomocy merytorycznej istniejącym zespołom — konsultacje specjalistyczne, warsztaty, odbiór programów, pomoc finansową na zakup strojów i rekwizytów, organizowanie przeglądów, przygotowywanie instruktorów do pracy z amatorskimi zespołami artystycznymi, rozwój form samorządowych wśród członków zespołów, pozyskiwanie młodej kadry do zespołów, zwłaszcza ludowych,

17) rozszerzanie działań służących popularyzacji nauki, rozwijanie wielostronnej edukacji estetycznej, upowszechnianie wzorów o wysokich walorach artystycznych i intelektualnych,

18) inspirowanie i zapewnienie warunków rozwoju państwowych i społecznych ognisk artystycznych.

— w zakresie rozwoju twórczości i środowisk twórczych

1) zapewnienie materialnych warunków rozwoju środowisk twórczych zwłaszcza muzycznego, literackiego, dziennikarskiego m.in. przez rozwój instytucji kulturalnych (także w mniejszych ośrodkach rozbudzonych kulturalnie) w tym zwiększenie środków finansowych na stypendia dla plastyków, zakupy, pomoc socjalną i rozszerzanie możliwości zatrudnienia artystów plastyków w bwa, galeriach, muzeach, domach kultury, szkołach,

2) doskonalenie i rozszerzanie mecenatu państwowego oraz działanie na rzecz odbudowania mecenatu społecznego, zwłaszcza zakładów pracy i działających tam organizacji (dotyczyć to powinno także środowiska wiejskiego i działających tam organizacji spółdzielczych obsługujących rolnictwo),

3) rozszerzenie form włączania do obiegu społecznego dzieł, powstałych wytworów sztuki profesjonalnej i nieprofesjonalnej, w tym zwłaszcza ludowej,

4) inspirowanie środowisk twórczych do podejmowania tematów ważnych dla humanizacji stosunków międzyludzkich i porozumienia między ludźmi,

5) popierania stowarzyszeń twórczych, zapewnienie prawidłowego funkcjonowania odradzających się stowarzyszeń twórczych, zajmujących się sprawami bytowymi środowiska, kształtowaniem opinii o sztuce, nawiązywaniem kontaktu z kręgami odbiorców, pośredniczeniem między środowiskiem a mecenatem państwowym pozwalającym im współuczestniczyć w zarządzaniu kulturą w województwie, współdecydowac o kształcie realizowanej polityki kulturalnej; dążenie do rozwinięcia przez nie wielostronnej aktywności.

— w zakresie ochrony dóbr kultury

Szczególnej ochronie podlegać powinno dziedzictwo związane z genezą i dziejami klasy robotniczej i chłopskiej, a także postępowymi ruchami i zjawiskami w kulturze. Niezbędna jest ochrona całych kompleksów wiejskich o wysokich wartościach krajobrazowych oraz przykładów budownictwa proletariackiego.

1) wysoki prestiż zabytków i rozszerzenie w ostatnim okresie pojęcia obiektu zabytkowego spowodowało zwiększenie skali zadań w tym zakresie. W związku z tym służba konserwatorska będzie się stopniowo koncentrowała na pełnieniu funkcji państwowego organu ochrony zabytków powołanego do nadzoru, inicjowania i programowania działań konserwatorskich, a nie komórki inwestorskiej i administrującej wszystkimi budowlami zabytkowymi,

2) zasoby zabytkowego budownictwa muszą podlegać takim samym zasadom utrzymania w stanie sprawności technicznej jak reszta majątku budowlanego tzn. stałym zabiegom pielęgnacyjnym i remontowym dokonywanym przez użytkowników i właścicieli,

3) realizacja zadań w dziedzinie ochrony dóbr kultury wymaga poprawy warunków działania służby konserwatorskiej, jej wzmocnienia i wyposażenia w odpowiednie środki. Przewidziane jest utworzenie Pracowni Konserwacji Zabytków.

4) istnieje potrzeba zwiększenia odpowiedzialności władz terenowych za utrzymanie we właściwym stanie obiektów zabytkowych, parków zabytkowych, cmentarzy, miejsc pamięci narodowej,

5) rozwijania instytucji społecznych opiekunów zabytków, w tym zwłaszcza zabytków położonych na terenie wiejskim,

6) niezbędne jest rozwinięcie opieki nad kolekcjonerstwem i rozbudową pracowni konserwatorskich, głównie w muzeach.

III. ZAMIERZENIA REALIZACYJNE

Wydział Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego podejmując zadania w zakresie kulturalnego rozwoju województwa i zaspokajania potrzeb kulturalnych ludności, kierując się nakreślonymi głównymi celami i przyjętymi dla ich realizacji kierunkami koncentrować będzie działania na:

— działania organizatorskie

1) koordynowaniu sił i środków państwowych jak i pozostających w gestii innych organizatorów kultury zgodnie z ideą podpisanego w dniu 19.X.1983 r. porozumienia 22 instytucji i organizacji wojewódzkich, ponadwojewódzkich w sprawie przyjęcia i realizacji „Zasad współdziałania w rozwijaniu życia kulturalnego w województwie tarnowskim", a także porozumienia między Kuratorium Oświaty i Wychowania oraz Wydziałem Kultury i Sztuki, a w szczególności zapewnieniu jednolitego działania placówek oraz organizatorów kultury szczebla wojewódzkiego,

2) umacnianiu szczebla podstawowego tj. miast i gmin w działaniach na rzecz tworzenia i upowszechniania kultury na danym terenie, ze szczególnym uwzględnieniem ośrodków wiodących (rejonowych) jak: Tarnów, Dębica, Bochnia, Brzesko, Dąbrowa Tarnowska,

3) uspołecznianiu procesu zarządzania kulturą przez wykorzystywanie w planowaniu przedsięwzięć długofalowych i strategicznych, a także w bieżącej działalności opinii i ocen rożnych środowisk społecznych, w tym twórczych, towarzystw społeczno-kulturalnych i regionalnych itp.,

4) na kontynuowaniu zadań zawartych w szczegółowym „Harmonogramie rozwoju i upowszechnienia kultury w środowisku wiejskim" przyjętym w 1983 r. jako realizacja wniosków Sejmowej Komisji Kultury; konsekwentnym podejmowaniu zadań umieszczonych w „Założeniach programowych kształtowania życia na wsi" w części dotyczącej kultury, przyjętych w 1984 r. zgodnie z treścią Uchwały nr 47/84 Rady Ministrów

z dnia 30 maja 1984 r. oraz pełnym wykonaniu wszystkich wniosków i postulatów zgłoszonych w trakcie kampanii w partii, stronnictwach oraz kampanii do rad narodowych i do Sejmu,

5) stabilizowaniu materialnych podstaw działalności kulturalnej przez zapewnienie odpowiednich środków na kulturę w dochodach własnych rad narodowych. Wymagać to będzie stworzenia właściwej atmosfery w województwie dla spraw kultury i budowania jej społecznego prestiżu,

6) ranga spraw kultury zależeć będzie od poziomu i autorytetu osobistego ludzi kultury: twórców, pracowników, społecznych działaczy i sojuszników. Podejmie się działania, by zapewnić wysoki ich poziom zawodowy i moralny. Służyć temu będzie „Ustawa o upowszechnianiu kultury i pracownikach upowszechniania" oraz przepisy wykonawcze,

7) doskonaleniu struktury organizacyjnej i stylu pracy Wydziału Kultury i Sztuki w kierunku coraz skuteczniejszego wykonywania wzrastających zadań i osiągania zamierzonych celów.

— działania inwestycyjne i poprawa bazy materialnej

Wysiłek koncentrowany będzie na realizacji tych zadań inwestycyjnych związanych z procesem upowszechniania kultury, które przyczynią się do niwelowania różnic w dostępie do kultury pomiędzy miastem a wsią uwzględniając w miarę istniejących możliwości potrzeby mieszkańców nowych osiedli, zwłaszcza w Tarnowie.

Zakłada się, że rozpoczęte zadania inwestycyjne (w grupie tzw. inwestycji czynowych (6 zadań) i funduszowych (1 zadanie) do 1990 roku zostaną zakończone. Dotyczy to domów kultury w Grabnie gm. Wojnicz, Kannej gm. Bolesław, w Kierlikówce gm. Żegocina, Dom Kultury w Muchówce gm. Nowy Wiśnicz dzięki wprowadzeniu go do inwestycji grupy A ma szansę być zakończony w 1985 r., Łapczycy gm. Bochnia, Tuchowie, w Jodłowej oraz Ośrodka Społeczno-Kulturalnego w Czchowie. Oddanie do użytku tych obiektów z przeznaczeniem na działalność kulturalną istotnie przyczyniłaby się do poprawy działalności kulturalnej sieci placówek upowszechniania kultury w środowisku wiejskim. Przewiduje się także rozpoczęcie rozbudowy w ramach czynu społecznego DL w Siemiechowie gm. Gromnik. Za najważniejsze zadanie inwestycyjne uznaje się zakończenie budowy domu kultury w Tuchowie (wartość kosztorysowa 35 mln zł, wykonano 8 mln zł). Rozmiary potrzeb wyznaczone wielkością środowiska, zakres przedsięwzięcia inwestycyjnego i długi czas jego realizacji wymagają przesunięcia tego zadania do grupy A.

Istnieje pilna potrzeba rozstrzygnięcia budowy wielofunkcyjnego domu kultury w salą widowiskową i kinową na nowych osiedlach w mieście Tarnowie (Jasna I i II).

Wydział Kultury i Sztuki UW podejmie działania w celu zabezpieczenia środków na budowę domów kultury w Jodłowej, Tuchowie oraz w Tarnowie.

Zostanie zakończony w 1985 r. remont i adaptacja Szkoły Muzycznej w Bochni (od sierpnia 1984 r. przesunięcie do inwestycji grupy A).

Najpilniejsze potrzeby lokalowe dotyczą Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej. Rozwiązanie ich przewiduje się do 1990 r. przez oddanie dla jej potrzeb sąsiadującego z nią budynku, wyremontowanego po obecnym użytkowniku tj. Technikum Mechaniczno-Elektrycznym. Warunkiem jest jednak wybudowanie zgodnie z planem pawilonu dla Zespołu Szkół Mechaniczno-Elektrycznych tj. w roku 1987—88.

Mimo pewnej poprawy warunków lokalowych Wojewódzkiego Ośrodka Kultury (przekazanie I piętra i piwnic w Rynku 16 w tzw. „Starówce"), niezaspokojone w pełni będą potrzeby lokalowe wielu bibliotek, ośrodków kultury, Muzeum Okręgowego, Biura Wystaw Artystycznych. Wiele obiektów — zwłaszcza bibliotek zostanie objętych remontem bieżącym i kapitalnym. W celu poprawy warunków pracy tych jednostek przewiduje się wzrost środków na remonty kapitalne z 50 do 70 mln złotych.

I tak zakłada się przeprowadzenie rocznie 35—40 remontów bieżących placówek kultury kosztem 10—15 mln zł oraz **remonty kapitalne:**

a) **kontynuacja rozpoczętych** wcześniej, a to: PLSP w Nowym Wiśniczu, GOK w Brzeźnicy (gm. Dębica), DK w Pleśnej, GOK w Wierzchosławicach, DL w Turzy (Rzepiennik Strzyż.), DK w St. Wiśniczu (gm. N. Wiśnicz), GOK w Łapanowie;

b) **rozpoczynane** w 1984 r.: DL w Rzepienniku Marciszewskim (Gromnik), biblioteka w Łukowej (Lisia Góra), świetlica w Janowicach (Pleśna), świetlica w Rzuchowej (Pleśna), DL w Siemiechowie (Gromnik), M-GOK w Radomyślu Wlk., GBP w Iwkowej, DL w Borzęcinie Górnym;

c) nowo rozpoczynane w latach 1985—1990 — wg oddzielnego planu.

Konieczne będzie także pozyskiwanie dla potrzeb kultury obiektów innych gestorów, w tym w szczególności tam, gdzie to jest możliwe — szkół (ok. 80 szkół w miejscowościach w których szkoła jest jedyną placówką „kulturalną" winna przejąć niektóre funkcje kulturalne) i obiektów — świetlic Ochotniczych Straży Pożarnych.

Stosunkowo mniejszy postęp uzyska się w dziedzinie rozwoju twórczości i środowisk twórczych m.in. dlatego, że nie przewiduje się powołania nowych instytucji o charakterze kulturotwórczym, ograniczone są możliwości zapewnienia twórcom mieszkań i pracowni — nie uzyska się więc istotnego ilościowego i jakościowego przekształcenia środowisk twórczych.

Ograniczony także zasięg będzie miała realizacja zadań w dziedzinie ochrony dóbr kultury ze względu na istniejące uwarunkowania materialne i ludzkie.

Osiągnięcie założonych celów zależne będzie od twórczego zaktualizowania i konsekwentnego realizowania przez placówki szczebla wojewódzkiego i instytucje współdziałające szczegółowych (problemowo-branżowych) programów powstałych w latach 1977—79 w zakresie rozwoju w województwie tarnowskim do 1990 r.:

1) twórczości ludowej,
2) muzealnictwa,
3) bibliotek i czytelnictwa,
4) wielofunkcyjnych placówek kultury,
5) ochrony dóbr kultury.

INDEKS POTRZEB I ZADAŃ KULTURY DO 1990 R. OPRACOWANY NA PODSTAWIE „RAPORTU O STANIE KULTURY W WOJEWÓDZTWIE TARNOWSKIM"

uzupełniony wnioskami zgłoszonymi w 1984 r.

I. W ZAKRESIE KIERUNKÓW KSZTAŁCENIA ARTYSTYCZNEGO

a) Plastycznego

1) utworzenie zakładów artystycznego rękodzieła obejmujących pracowników wszystkich kierunków kształcenia zawodowego tutejszych liceów zwłaszcza tkactwa, meblarstwa, ceramiki artystycznej, zdobienia szkła, itp. po 1990 r.,

2) wybudowanie internatu dla młodzieży szkół artystycznych w Tarnowie — PLSP i PSM II stopnia po 1990 r., lub

drogą adaptacji budynku przy ul. Brodzińskiego — róg Mickiewicza do 1990 r., przewidując parter dla potrzeb Tarnowskiego Towarzystwa Muzycznego,

3) zmodernizowanie bazy dydaktycznej, warsztatów i pracowni specjalistycznych zwłaszcza dla meblarstwa w PLSP w Tarnowie (dobudowanie skrzydła budynku) oraz ceramiki i sztukatorstwa w Nowym Wiśniczu, po 1990 r.,

4) niedopuszczenie do likwidacji kierunku ceramiki artystycznej w Łysej Górze i przekształcenia go w technologii ceramiki,

5) rozwijanie kierunku ślusarstwa wyrobów artystycznych lub metaloplastyki, kowalstwa artystycznego itp.,

6) udzielanie pomocy w zdobywaniu surowców dla potrzeb szkół plastycznych.

b) Muzycznego

1) powołanie Państwowego Liceum Muzycznego w Tarnowie (1987—88) zapewniając co najmniej 1 mieszkanie rocznie dla nauczycieli, rozważyć powołanie w Dębicy Szkoły Muzycznej II stopnia,

2) zakończenie rozbudowy Szkoły Muzycznej w Bochni (1985 r.),

3) fundowanie stypendiów dla słuchaczy Wyższej Szkoły Muzycznej o kierunku pedagogiki instrumentalnej — celem zapewnienia kadry dla Szkoły Muzycznej II stopnia.

Warunkiem realizacji zadań w zakresie kierunków kształcenia artystycznego jest zabezpieczenie mieszkań dla nauczycieli szkół artystycznych.

Rozwijać państwowe i społeczne ogniska artystyczne muzyczne, plastyczne, baletowe itp., podjąć próbę umożliwienia nauki gry na instrumentach dzieciom opóźnionym w rozwoju (Bochnia).

II. W ZAKRESIE ROZWOJU ŚRODOWISK ARTYSTYCZNYCH

a) Plastycznego

1) pomoc w powstaniu (finansowaniu) Domu Plastyka jako siedziby najliczniejszego środowiska twórczego, po odrodzeniu się związków twórczych,

2) tworzenie miejsc pracy dla plastyków, głównie w szkolnictwie oraz placówkach kultury, tworzenie ośrodków edukacji plastycznej,

3) udzielanie pomocy w uzyskiwaniu mieszkań i pracowni plastykom, zwłaszcza z Tarnowa i okolic oraz w przyznawaniu stypendiów,

4) rozważyć możliwość przeniesienia sal wystawowych BWA z I piętra na parter budynku przy ul. Wałowej 10,

5) zabezpieczyć lokal wystawienniczy w nowobudujących się osiedlach Tarnowa,

6) zapewnienie lokalu dla galerii dziecięcej i młodzieżowej oraz działalności oświatowej w dziedzinie twórczości plastycznej,

7) rozważyć zapewnienie lokalu na pracownię dla PSP,

8) powołać Wojewódzką Radę Plastyki.

b) Literackiego

1) kontynuowanie tarnowskich spotkań literackich (np. w ramach „Dni Tarnowa" — co 2 lata),

2) popularyzowanie na łamach TeMI twórczości literackiej młodych twórców profesjonalnych i nieprofesjonalnych,

3) fundowanie stypendiów dla wybijających się młodych twórców,

4) zdynamizowanie działalności Towarzystwa Literackiego im. A. Mickiewicza,

5) udzielanie dotacji na wydawanie drukiem prac młodych twórców.

c) Teatralnego

1) modernizacja Teatru Tarnowskiego obejmująca m.in. przebudowę sceny, rozbudowę zaplecza socjalnego, poprawy warunków pracy stolarni i pracowni plastycznej, przebudowę dachu, zainstalowanie sygnalizacji przeciwpożarowej, przebudowę kotłowni, wybudowanie garaży dla samochodów,

2) zmniejszenie ilości przedstawień teatralnych na rzecz lepszego wykorzystania miejsc na widowni i poprawienia wskaźnika frekwencji,

3) rozszerzenie działalności objazdowej Teatru Tarnowskiego na miasta i gminy woj. tarnowskiego,

4) pozyskanie widza w m. Tarnowie i stopniowe zwiększenie roli Teatru w siedzibie,

5) kontynuowanie repertuaru dziecięcego (powołanie Małopolskiego Ośrodka Teatralnego i Sceny Lalki i Aktora).

d) Muzycznego

1) powołać do życia profesjonalny Zespół Kameralny.

III. W ZAKRESIE ROZWOJU AMATORSKIEGO RUCHU ARTYSTYCZNEGO

1) opieka nad istniejącymi zespołami amatorskimi, pomoc instruktorska, konsultacyjna w zakupie sprzętu i strojów, pomoc repertuarowa,

2) kształcenie, dokształcanie i doskonalenie czynnych instruktorów, poszerzenie bazy społecznej instruktorów o nauczycieli i najlepszych członków zespołów amatorskich,

3) uruchomienie kursów pedagogicznych i specjalistycznych w ODN dla czynnych instruktorów a.r.a. zatrudnionych w oświacie i kulturze,

4) dążenie do rozwoju zespołów amatorskich takich jak: chóry, kapele podwórkowe, tańca nowoczesnego, teatry: zwłaszcza małych form oraz zespołów zainteresowań i kółek fotograficznych, politechnicznych, kolekcjonerstwa,

5) w domach kultury, klubach i świetlicach preferowanie różnorodnych form działalności kulturalnej o charakterze intensywnym tj. stałych zespołów, klubów, kół zainteresowań, upowszechniania wiedzy, w tym wiedzy praktycznej, znajomości języków obcych itp., wychodzenie naprzeciw różnorodnym gustom i zapotrzebowaniu zróżnicowanym kręgom odbiorców,

IV. W ZAKRESIE ROZWOJU TWÓRCZOŚCI LUDOWEJ I RZEMIOSŁA ARTYSTYCZNEGO

1) zaprowadzenie pełnego rejestru twórców ludowych oraz zapewnienie w miarę pełnej dokumentacji ich twórczości (Muzeum Okręgowe, Urzędy Gmin),

2) utworzenie Tarnowskiego Oddziału Stowarzyszenia Twórców Ludowych (1985 r.),

3) otoczenie szczególną opieką kowalstwa artystycznego, dziedziny mającej bogate tradycje w tym regionie, zanikającego rodzaju twórczości ludowej,

4) dokumentowanie muzyki i obrzędowości ludowej (warunkiem koniecznym jest zatrudnienie etnomuzykologa w Muzeum Okręgowym lub Wojewódzkim Ośrodku Kultury),

5) poszerzenie zespołu etnograficznego przy Muzeum Okręgowym w Tarnowie,

6) połączenie wysiłków (Muzeum, WOK) w kierunku częstszego organizowania wojewódzkich konkursów twórczości ludowej, obszernie dokumentowanych, kończonych publikacją, szersze organizowanie wystaw prac twórców amatorów, w tym ludowych w domach i ośrodkach kultury,

7) otoczenie opieką rzemiosła artystycznego zwłaszcza przez zapewnienie warunków do lepszego rozwoju istniejących spółdzielni rękodzieła artystycznego, wykorzystywania w większym

stopniu wzorów oryginalnej sztuki ludowej naszego regionu, a także potencjału twórców ludowych zwłaszcza zajmujących się malarstwem (Zalipie, Olesno) zapewniając pracę zarówno dla twórców ludowych jak i absolwentów średniego i zasadniczego szkolnictwa artystycznego,

8) zadbanie o upowszechnienie produkcji miejscowego rękodzieła artystycznego na terenie Tarnowa i województwa z równoczesnym stworzeniem możliwości jego zakupienia na miejscu (placówka wystawienniczo-handlowa),

9) utworzenie tarnowskiej spółdzielni rzemiosła artystycznego w działach, w których kształcą młodzież miejscowe szkoły artystyczne (tkactwo, meblarstwo, ceramika, sztukatorstwo), po 1990 r.,

10) opracowanie wzorów i wytwarzanie pamiątek artystycznych Tarnowa,

11) propagowanie dobrych zespołów folklorystycznych w miastach, TV, radio, dokonywanie nagrań dla celów archiwalnych, wysyłanie najlepszych za granicę,

12) objąć generalnym remontem zagrodę F. Curyłowej w Zalipiu (1984—85).

V. W ZAKRESIE KSIĘGARSTWA I BIBLIOTEK

1) podwajanie sieci placówek księgarskich, w tym zwiększenie o 5 w miastach (głównie na nowych osiedlach) oraz 15 w gminach, mając na uwadze zarówno bardziej równomierny dostęp do książek, jak i planowany wzrost produkcji książek,

2) w pierwszej kolejności uruchomienie księgarń w Tarnowie na osiedlach „Jasna", „Leśne", „Słoneczne", przy ul. Lwowskiej i na Rzędzinie. W Dębicy na Osiedlu Rzeszowska Północ, w Bochni, Radomyślu, Tuchowie i Żabnie oraz w Czarnej, Gromniku, Pleśnej, Radłowie, Ryglicach, Skrzyszowie, Żegocinie i Żyrakowie,

3) uruchomienie 2 antykwariatów w Tarnowie (współczesny i naukowy), a w pozostałych miastach województwa poszerzenie istniejących działów antykwarycznych prowadzonych przez miejscowe księgarnie,

4) dążyć do utworzenia w każdej gminie samodzielnej placówki księgarskiej w okresie przejściowym, tam gdzie jest to niemożliwe rozbudować sprzedaż książek w istniejącej sieci RSW,

5) zapewnienie w Tarnowie lokalu dla księgarń wydawnictw importowanych,

6) zapewnienie dalszych lokali dla nowopowstających filii bibliotecznych w gminach oraz nowych osiedlach mieszkaniowych, zapewnienie środków finansowych i technicznych do modernizacji bibliotek, dotyczy to zwłaszcza Lipnicy Dolnej (gm. Lipnica Murowana), Sufczyn (gm. Dębno), filii nr 3 w Dębicy, filii w Bochni na Osiedlu XXX-lecia, w Tarnowie na Osiedlu Jasna (1985 r.), Dulczy Małej (gm. Radomyśl Wlk.), Nawsia Brzosteckiego i Januszkowic (gm. Brzostek), przez zmianę punktów bibliotecznych na filie, pilnie poprawić warunki pracy wypożyczalni dla dorosłych WBP w Dębicy, zaadoptować budynek przy ul. H. Sawickiej w Bochni dla potrzeb WBP,

7) dążenie do przybliżenia terminu generalnego rozwiązania problemów lokalowych Centrali WBP w Tarnowie przez przystąpienie do rozbudowy Zespołu Szkół Mechaniczno-Elektrycznych i zagospodarowania na cele biblioteczne przylegającego do WBP budynku przy ul. Staszica obecnie zajmowanego przez Technikum Mechaniczne,

8) w rozwoju sieci bibliotek publicznych kierowanie się obowiązującymi wskaźnikami ilości placówek w stosunku do liczby mieszkańców oraz koniecznością zapewnienia takich warunków lokalowych, w których możliwy byłby zarówno wolny dostęp do półek, jak i czytelnie. Niezbędne jest też zapewnienie sal odczytowych do pracy kół zainteresowań czy zespołów czytelniczych. Największe potrzeby w zakresie lokali bibliotecznych ma Dębica i niektóre biblioteki gminne, jak w Radgoszczy, Rzepienniku Strzyżewskim i Gnojniku,

9) spowodowanie takiego postępu w warunkach lokalowych bibliotek publicznych, by pod tym względem nastąpiło przesunięcie w górę zajmowanego obecnie przedostatniego miejsca w kraju,

10) podjęcie działań w kierunku uruchomienia w Tarnowie punktów introligatorskich, niezbędnych zarówno dla wielu istniejących bibliotek publicznych, szkolnych, pedagogicznych i zakładowych jak i dla indywidualnych odbiorców, rozważenia wymaga także utworzenie działu specjalizującego się w oprawie starodruków,

11) sukcesywnie wyposażenie bibliotek w sprzęt i urządzenia techniczne usprawniające żmudną pracę bibliotekarzy,

12) zapobieganie spadkowi czytelnictwa, zwłaszcza w bibliotekach wiejskich przez m.in. unikanie odrywania bibliotekarzy do innych prac, a także przez spowodowanie stabilizacji zawodowej tej grupy,

13) podjęcie działań w kierunku coraz pełniejszego przejęcia funkcji organizacyjno-merytorycznych w stosunku do podległych placówek przez biblioteki gminne i miejsko-gminne,

14) podejmowanie takich form pracy z czytelnikami, by nastąpiło zwiększenie odsetka czytelników zawodowo czynnych, stanowiących obecnie grupę mniej aktywną pod względem czytelniczym,

15) dążenie do zapewnienia co najmniej dwuosobowej obsady w placówkach gminnych w celu zapewnienia ciągłości pracy biblioteki (7 gminnych placówek posiada jeszcze 1 osobową obsadę),

16) konsekwentne realizowanie programu dokształcania i doskonalenia zawodowego bibliotekarzy publicznych, tak aby w 1990 r. osiągnąć co najmniej następującą strukturę wykształcenia: w pionie WBP — 19% pracowników z wyższym wykształceniem, 54% z pełnym średnim bibliotekarskim, 27% z wykształceniem średnim ogólnym,

17) zapewnienie ściślejszej współpracy pomiędzy bibliotekami szkolnymi i publicznymi zwłaszcza w środowiskach wiejskich, platformą współpracy winno być Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich. Niezbędne jest współdziałanie w zakresie bieżącego podnoszenia kwalifikacji, form pracy z młodym czytelnikiem itp.,

18) rozwiązać problem płac dla bibliotekarzy województwa tak, aby oprócz regulacji (rewaloryzacji), jakie mają miejsce w ostatnich latach umożliwić naturalny tryb awansów i nagród z tytułu podwyższania kwalifikacji, które to zjawisko w tej grupie zawodowej występuje na szeroką skalę w latach 1982—83 — 50 bibliotekarzy ukończyło studia bibliotekarskie.

VI. W ZAKRESIE ROZWOJU RUCHU SPOŁECZNO-KULTURALNEGO

1) zintensyfikowanie działalności Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Tarnowskiej, rozwinięcie szerszej działalności klubowej oraz wydawniczej,

2) wsparcie społecznych działań Dębickiego Towarzystwa Społeczno-Kulturalnego przez przydzielenie lokalu oraz pomoc finansową, dążenie do zwiększenia wzrostu członków rzeczywistych,

3) reaktywowanie działalności Towarzystwa Domu Ludowego im. prof. F. Bujaka w Maszkienicach oraz wspieranie poczynań Stowarzyszenia Kulturalno-Oświatowego „Krakus" w Łysej Górze,

4) zakończenie prac remontowych świetlicy Cygańskiego

Stowarzyszenia Kulturalno-Oświatowego „Nowe Życie", podjęcie działalności kulturalno-oświatowej w tym środowisku,

5) podjęcie decyzji co do dalszego funkcjonowania Oddziału Wojewódzkiego Towarzystwa Literackiego im. A. Mickiewicza w Tarnowie utworzonego 16 stycznia 1981 r., które nie rozwinęło dotąd swojej działalności,

6) pobudzenie działalności tarnowskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Archeologicznego i wyjście z nią na zewnątrz,

7) konieczne są bardziej aktywne formy pracy Oddziału Wojewódzkiego Polskiego Związku Filatelistów, jednej z liczniejszych organizacji społeczno-kulturalnych — wąsko profilowych,

8) wykorzystanie platformy Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich do zacieśnienia współdziałania pomiędzy bibliotekami publicznymi, szkolnymi i będącymi w gestii zakładów pracy,

9) uaktywnienie Towarzystwa Opieki nad Zabytkami,

10) wspieranie działań społecznych Tarnowskiego Towarzystwa Przyjaciół Węgier zwłaszcza w zakresie prac nad budową pomnika gen. Józefa Bema w Tarnowie (zabezpieczenie spraw formalnych i finansowych),

11) Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej — kontynuowanie upowszechniania kultury i sztuki radzieckiej, utrzymanie wysokiej rangi Krajowych Eliminacji Ogólnopolskiego Konkursu Piosenki Radzieckiej, rozwijanie innych inicjatyw,

12) stworzenie warunków do funkcjonowania Towarzystwa Fotograficznego w Tarnowie i upowszechniania fotografii artystycznej w ogóle,

13) dążenie do utrwalenia form życia muzycznego wypracowanych przez Tarnowskie Towarzystwo Muzyczne w szczególności zapewnienie stałej sali koncertowej wykorzystując do tego celu walory architektoniczne i akustyczne Sali Lustrzanej, podjęcia kroków w kierunku zakupienia klawesynu i 3 fortepianów koncertowych wysokiej klasy dla Tarnowa, Bochni i Brzeska. Podjęcie starań o poprawę bazy lokalowej Tarnowskiego Towarzystwa Muzycznego,

14) Towarzystwo Wiedzy Powszechnej — wykorzystanie form działalności dla realizowania edukacji kulturalnej młodzieży i dorosłych, włączenie twórców i specjalistów zatrudnionych w kulturze do szerszej działalności oświatowej w ramach Towarzystwa,

15) Towarzystwo Krzewienia Kultury Świeckiej — włączenie działaczy do inicjowania form obyczajowości i kultury świeckiej w placówkach kultury wszystkich pionów (popieranie wszystkich form obrzędowości świeckiej związanych z nadawaniem imion, jubileuszami pożycia małżeńskiego, rocznicami urodzin zwłaszcza osób znaczących w danym środowisku — działaczy społecznych, twórców kultury itp.),

16) kontynuowanie działalności wydawniczej w stowarzyszeniach zwłaszcza regionalnych.

VII. W ZAKRESIE DALSZEGO ROZWOJU OŚRODKÓW I DOMÓW KULTURY

1) rozstrzygnięcia docelowego wymaga baza Wojewódzkiego Ośrodka Kultury — placówki pełniącej funkcje kształcenia kadry kultury wszystkich pionów, popularyzowania najlepszych doświadczeń w upowszechnianiu kultury — spełniającej rolę głównego organizatora życia kulturalnego w Tarnowie i województwie, sprawującej mecenat nad amatorskim ruchem artystycznym, niosącej pomoc instruktażowo-merytoryczną i formalno-organizacyjną niżej zorganizowanym placówkom wszystkich pionów,

2) dostosowanie nazewnictwa państwowych jednostek organizacyjnych do faktycznie realizowanych funkcji organizacyjnych kultury. Wnioskowanie do Ministerstwa Kultury i Sztuki potrzeby przeprowadzenia kategoryzacji ośrodków i domów kultury,

3) przeprowadzenie przeglądu kadr kultury pod kątem przydatności do pracy w kulturze, perspektyw dalszego kształcenia, bardziej racjonalne rozmieszczenie kadr w terenie,

4) dokonanie rejonizacji pomocy instruktażowo-merytorycznej przez koncentrowanie jej na mniejszym terenowo obszarze w Dębicy, Tarnowie, Bochni i Dąbrowie Tarnowskiej. Wzmocnienie działalności kulturalnej w miastach,

5) podejmowanie różnorodnych form działalności w kierunku zwiększenia liczby instruktorów specjalistów m.in. poprzez pozyskiwanie do tej pracy nauczycieli uzdolnionych lub wykształconych artystycznie oraz organizowanie kursów specjalistycznych dla wyróżniających się członków zespołów, bądź kierowania najlepszych do szkół artystycznych,

6) sukcesywne rozszerzenie i pozyskiwanie bazy dla ośrodków i domów kultury, zapobieganie jej dekapitalizacji. Przyjęcie zasady zapewnienia warunków do uczestnictwa w kulturze w pierwszym rzędzie w miejscowościach najbardziej zaludnionych o rozbudzonych organizacjach kulturalnych, legitymujących się tradycją kulturalną,

7) uporządkowania formalno-organizacyjnego wymagają gminne ośrodki kultury o jednoosobowej obsadzie. Jednoosobowe etaty dyrektorów GOK nie dysponują żadną bazą do rozwinięcia działalności kulturalnej w środowisku, winny być przekazane Urzędom Gmin jako etaty koordynatorów działalności kulturalnej lub przesunięte do najsilniejszej placówki w gminie np. wiejskiego domu kultury w celu ich wzmocnienia. Wszystkie jednoosobowe etaty dyrektorów GOK w gminach dysponują bazą umożliwiającą rozwinięcie samodzielnej działalności kulturalnej winny zostać wzmocnione bądź to instruktorami specjalistami, bądź instruktorami kulturalno-wychowawczymi — w przypadku gdy dyrektor GOK posiada wykształcenie artystyczne,

8) tworzyć dzielnicowe domy kultury np. na Osiedlu Jasna w Tarnowie i XXX-lecia PRL w Bochni,

9) popierać placówki zakładowe, także w zakresie remontów kapitalnych i modernizacyjnych (ZDK Pustków, DK Stomil i inne),

10) sterować w województwie rozdziałem specjalistycznego sprzętu i instrumentów muzycznych dla placówek kultury.

VIII. W ZAKRESIE ROZWOJU SIECI KIN I UPOWSZECHNIANIA FILMU

1) podejmowanie działań w kierunku nie odległego w czasie wprowadzenia do planu inwestycyjnego wielofunkcyjnego obiektu kulturalnego z salą kinową zlokalizowanego na nowych osiedlach mieszkaniowych w Tarnowie. Wykorzystanie istniejących możliwości technicznych w terenie i ewentualne dokonanie niezbędnych adaptacji pomieszczeń, w celu przystosowania ich do upowszechniania filmów,

2) rozwijanie społecznego ruchu filmowego, a zwłaszcza istniejących i nowych dyskusyjnych klubów filmowych łącząc tą działalność z szeroko rozumianym upowszechnianiem wiedzy o sztuce filmowej,

3) w działalności domów i ośrodków kultury szersze korzystanie z filmów popularno-naukowych, o sztuce, itp. wyświetlanych na wąskiej taśmie dla niewielkiej widowni, sukcesywne wyposażenie tych placówek w projektory filmowe, OPRF umożliwi placówkom kultury upowszechnianie filmów jako jednej z form działalności kulturalnej,

4) zacieśnienie współdziałania OPRF, WOK i KOiW w celu przygotowania szerszego włączenia młodzieży do odbioru sztuki filmowej,

5) poprawienie warunków technicznych istniejących kin (remonty kapitalne istniejących obiektów, wymiana aparatury projekcyjnej).

IX. W ZAKRESIE ROZWOJU KULTURY W PIONIE RSW

1) wykorzystanie zmian organizacyjnych w RSW polegających na funkcjonalnym połączeniu KMPiK z udziałem klubów prasy i książki Oddziału Wojewódzkiego w kierunku rozwinięcia szerszej i bardziej różnorodnej działalności kulturalno-oświatowej zwłaszcza na wsi,

2) dalsze doskonalenie sieci klubów „Ruch", podejmowanie działań na rzecz utrzymania klubów w dobrym stanie technicznym, otoczenie szczególną troską klubów zajmujących pomieszczenia dwu i więcej izbowe. Opracowanie programu remontów kapitalnych klubów, przeniesienia klubów do innych lokali oraz likwidacji klubów. Dokonanie urealnienia stanu faktycznego klubów przez obniżenie stopnia organizacyjnego i przemianowanie klubów na punkty sprzedaży detalicznej. Zdecydowanie i generalnie rozwiązać problemy stanu technicznego urządzeń sanitarnych, dotyczące blisko 90% KPiK,

3) dokonanie częściowej wymiany mebli, głównie w klubach zlokalizowanych na terenie Bochni, sukcesywna wymiana sprzętu radiowo-telewizyjnego, wyposażenie klubów w urządzenia wystawiennicze (tablice, stelaże, sztalugi, ekrany) oraz w gry świetlicowe,

4) rozwiązanie problemu transportu dla obsługi wiejskich klubów prasy i książki,

5) dalsze wzbogacenie form działalności klubowej m.in. przez upowszechnianie niektórych imprez artystycznych, wystaw, spotkań i form działalności oświatowej w terenie,

6) wzmocnić zainteresowanie naczelników miast i gmin sprawami rozwoju kultury w tym także stanem rozwoju sieci placówek pozapaństwowych zwłaszcza RSW.

X. W ZAKRESIE ROZWOJU RUCHU TANECZNEGO

1) zapewnienie warunków lokalowych do rozwoju działalności Tarnowskiego Ośrodka Tanecznego, rozwijanie dotychczasowych form zwłaszcza kursów tańca towarzyskiego w terenie, kontynuowanie pokazów Międzynarodowego Turnieju Tańca Towarzyskiego „Polonez",

2) upowszechnianie wzorcowych dyskotek, formy życia towarzyskiego podnoszących poziom kultury tańca, organizowanie społecznych ognisk baletowych.

XI. W ZAKRESIE ROZWOJU KULTURY W OSIEDLACH MIESZKANIOWYCH

1) w ślad za rozwojem budownictwa mieszkaniowego powoływanie placówek kulturalnych tj. klubów i świetlic oraz bibliotek, a także przewidywanie w planach rozwoju infrastruktury osiedlowej takich placówek jak księgarnie,

2) poprzez oferowanie form działalności kulturalno-wychowawczej skupienie w placówkach nie tylko dzieci i młodzieży, seniorów, ale także ludności czynnej zawodowo.

XII. W ZAKRESIE ROZWOJU KULTURY W KLUBACH SPÓŁDZIELCZOŚCI ROLNEJ

1) uwzględniając w pełni samorządność gminnych spółdzielni dokonanie urealnienia aktualnego stanu liczbowego klubów „Rolnika", zapewnienie warunków technicznych do ich funkcjonowania, szczególnie tam, gdzie jest więcej niż 1 pomieszczenie, doskonalenie kadry pracowników klubów pod kątem prowadzenia działalności kulturalno-oświatowej — dokonanie modernizacji lub wymiany wyposażenia w meble i sprzęt radiowo-telewizyjny, instrumenty muzyczne itp., dążenie do rozwoju form działalności kulturalnej — podtrzymanie tradycji kulturalnej, zacieśnienie współdziałania z gminami i Urzędami Gmin, ośrodkami kultury w terenie, włączenie się aktywnie do organizowania życia kulturalnego w środowisku, szczególnie nastawiając formy pracy na dzieci i młodzież uczącą się i pracującą oraz seniorów.

XIII. W ZAKRESIE ROZWOJU KULTURY WŚRÓD DZIECI I MŁODZIEŻY

1) zaktualizowanie programu rozwoju i upowszechniania kultury w środowisku młodzieży szkolnej,

2) organizowanie wojewódzkich przeglądów szkolnych zespołów artystycznych zgodnie z kalendarzami imprez szkolnych,

3) wyposażenie młodzieży kończącej szkoły wszystkich typów, także zasadnicze szkoły zawodowe w niezbędne dla jej dalszego rozwoju „minimum kulturalne",

4) zorganizowanie studium kulturalno-oświatowego dla nauczycieli w ODN,

5) zacieśnienie współpracy instytucji upowszechniających kulturę z jednostkami oświatowymi, poszukiwanie nowych form współpracy warsztatowej,

6) kontynuowanie badań naukowych nad metodą edukacji kulturalnej dzieci i młodzieży (wykorzystanie m.in. umów podpisanych przez Wojewodę Tarnowskiego z uczelniami wyższymi zwłaszcza Uniwersytetu Jagiellońskiego),

7) Pałac Młodzieży w Tarnowie winien spełniać w stosunku do całego województwa funkcje wiodące w zakresie upowszechniania kultury wśród dzieci i młodzieży współdziałając w tym zakresie z Wojewódzkim Ośrodkiem Kultury wg wspólnego programu.

XIV. W ZAKRESIE ROZWOJU ZAKŁADOWYCH PLACÓWEK KULTURY

1) objęcie merytoryczną i formalno-organizacyjną opieką placówek zakładowych w system obiegu informacji, pomocy metodycznej oraz dokształcania i doskonalenia zawodowego,

2) stworzenie stałej formy kontaktów i wymiany doświadczeń pomiędzy kierownictwami i pracownikami placówek zakładowych (WOK),

3) udzielanie pomocy materialnej, w tym zwłaszcza finansowej placówkom wysoko zorganizowanym, dobrze pracującym.

XV. W ZAKRESIE OCHRONY ZABYTKÓW

1) wzmocnienie służby konserwatorskiej poprzez docelowe zatrudnienie: historyka sztuki, etnografa, archeologa, utworzenie Pracowni Konserwacji Zabytków,

2) profilowanie Zespołu Badań i Dokumentacji Zabytków w kierunku placówki naukowej,

3) zwiększenie operatywności służb konserwatorskich (WKZ i Zespół Dokumentacji Zabytków) przez przydzielenie na stałe środka transportu,

4) zabezpieczenie środków finansowych na nadzór konserwatorski zwłaszcza w terenie. Przy braku postępu w zakresie w/w oraz przy tak ograniczonych środkach finansowych, zadanie sprawy ewidencji, opracowania dokumentacji, realizacji remontów zabezpieczających, bieżących, kapitalnych oraz prac konserwatorskich muszą być rozłożone na wiele lat. Wiele nawet pilnych zadań nie może być w ogóle przyjętych. Dotyczy to m.in. realizacji programu rewaloryzacji zespołów staromiejskich Tarnowa, Lipnicy Murowanej i innych miast, konserwacji założeń parkowo-ogrodowych, zabezpieczenie ruin zamków oraz realizacji wydawnictw,

5) skoncentrowanie wysiłków konserwatorskich na wybranych priorytetowych obiektach: Dwór ul. Krakowska 10 w Tarnowie, Ratusz w Nowym Wiśniczu, Zamek w Dębnie, Muzeum w Dołędze, Rynek 19 w Tarnowie,

6) otoczenie szczególną opieką zabytkowego budownictwa wiejskiego in situ, tworzenie skansenów, adoptowanie obiektów drewnianych dla potrzeb kultury i turystyki,

7) ponowienie akcji „Obiekty zabytkowe do zagospodarowania" i adresowanie jej nie tylko do jednostek uspołecznionych, organizacji, ale także do prywatnych użytkowników m.in rzemieślników, przedstawicieli wolnych zawodów, artystów,

8) spowodowanie decyzji Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody i naczelników gmin w sprawie konserwacji i prac pielęgnacyjnych w zabytkowych parkach i ogrodach województwa (wygospodarowanie etatów ogrodników i środków na ten cel),

9) kontynuowanie w miarę posiadanych sił i środków idei Tarnowskiej Obwodnicy Turystycznej — szlaku mającego połączyć najatrakcyjniejsze rejony województwa i wartościowe zespoły oraz obiekty. Włączenie do tych działań nie tylko Urzędu Konserwatorskiego, ale także Wydziału Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki UW, ZW PTTK, WPT „Pogórze",

10) upowszechnianie w urzędach, biurach projektowych wśród wykonawców będących osobami fizycznymi znajomości przepisów ustawy o ochronie dóbr kultury, przepisów prawa budowlanego, przepisów o ochronie środowiska.

XVI. W ZAKRESIE MUZEALNICTWA

1) przyspieszenie przyłączenia kamienicy nr 19 w Rynku Tarnowskim do Muzeum Okręgowego i po wykonaniu prac konserwatorskich zwiększenie powierzchni ekspozycyjnej i magazynowej, a zwłaszcza poprawienie warunków pracy naukowej i konserwatorskiej w Muzeum. Wzmocnienie zaplecza technicznego Muzeum przez uruchomienie pracowni konserwacji malarstwa, rozbudowę pracowni stolarskiej i konserwacji metalu, pracowni reprograficznej i fotograficznej. Przydzielenie dodatkowego środka transportu,

2) wzmocnienie obsady etatowej w zakresie kadry naukowej i technicznej (konserwatorzy, ogrodnicy, plastycy, archiwista, laboranci) w celu przyspieszenia prac nad opracowaniem podstawowej dokumentacji zabytków ruchomych i bieżącej pracy Muzeum,

3) kontynuowanie prac naukowych oraz wydawniczych; dalsze rozwijanie form działalności oświatowej,

4) otoczenie opieką merytoryczną istniejących w województwie izb regionalnych, pomoc w tworzeniu nowych,

5) rozważenie powołania przy Muzeum Okręgowym brygady budowlanej dla realizacji remontów bieżących w oddziałach, prac przy tworzeniu skansenów itp.,

6) bieżące uzupełnienie stałej ekspozycji na Zamku w Dębnie, przystąpienie do zagospodarowania otoczenia Zamku (park, fosa, staw, oświetlenie), remont mostu, ogrodzenia, odtworzenie parku i ogrodów do 1995 r., wyznaczenie parkingu i drogi dojazdowej 1985 r.,

7) zakończyć urządzanie ekspozycji Dworu w Dołędze do 1985 r., rekultywowanie parku wokół Dworu w Dołędze 1987, zakończyć remont spichrza 1985 r., budowa skansenu budownictwa wiejskiego na terenie przyległym do Dworu,

8) zakończenie prac rekonstrukcyjnych zajazdu przy ul. Krakowskiej 10 w Tarnowie — uruchomienie Oddziału Muzeum Okręgowego z ekspozycją etnograficzną, magazynami i pracowniami,

9) podjęcie prac konserwatorskich przy Zagrodzie F. Curyłowej w Zalipiu stanowiącej mały zespół skansenowski.

10) rozważyć możliwość utworzenia stałej ekspozycji dokumentującej dzieje harcerstwa na ziemi tarnowskiej,

11) przejąć budynek nr 19 w Rynku w Tarnowie dla potrzeb Muzeum Okręgowego (1985 r.), rozpocząć adaptację na cele muzealne i pracownie konserwatorskie, fotograficzne, magazyny, bibliotekę, biura,

12) do 1990 r. przejąć budynek nr 18 w Rynku dla potrzeb Muzeum,

13) oddanie po remoncie obiektu przy zajeździe na ul. Krakowskiej 10 na oddział Etnograficzny Muzeum (1984 r.). Remont spichrza przy Zajeździe oraz uporządkowanie terenu. Budowa pawilonu pomocniczego (pracownie konserwatorskie, naukowe, mieszkania służbowe) w latach 1985—86,

14) rozwiązać problem magazynów Muzeum, obecny stan magazynów jest fatalny, powoduje to niszczenie eksponatów, a w przypadku działu etnografii jest powodem wstrzymania nabywania eksponatów od kilku lat, co spowoduje stratę niemożliwą do odrobienia,

15) rozważyć przekazanie na cele Muzeum Okręgowego obiektu, w którym można by urządzić stałą galerię sztuki współczesnej (magazyn mieści kilkaset tego typu obiektów),

16) rozważyć utworzenie działu techniki w celu zachowania m.in. takich obiektów z ub. wieku jak: młyn Dagnana przy ul. Lwowskiej, kaflarnie przy ul. Gumniskiej itp.,

17) rozważyć możliwość przeznaczenia bożnicy w Dąbrowie Tarnowskiej na cele Muzeum regionalnego lub judeistycznego. Budynek przedstawia dużą wartość historyczną i artystyczną. Jest jedynym wartościowym obiektem związanym z kulturą Żydów, ocalałym na terenie województwa,

18) rozważyć możliwości przekazania na cele galerii malarstwa XIX w. bożnicy w Bochni m.in. dla eksponowania znajdujących się w Muzeum im. Fischera 30 obrazów dużej wartości,

19) rozważyć możliwość powołania Muzeum Regionalnego w Synagodze w Dębicy,

20) skoordynować poczynania służb archeologicznych działających w województwie powierzając koordynację prac Muzeum Okręgowemu,

21) zwiększyć ilość etatów dla Muzeum Okręgowego (na potrzeby rozwojowe) i zatrudnić potrzebnych etnografów, konserwatorów malarstwa, papieru, archiwistów, zapewnić dla nowych kadr co najmniej 1 mieszkanie rocznie,

22) rozwijać działalność naukową w Muzeach.

XVII. W ZAKRESIE POPRAWY WARUNKÓW I UCZESTNICTWA W KULTURZE ORAZ WYRÓWNYWANIA ISTNIEJĄCYCH DYSPROPORCJI W TYM ZAKRESIE POMIĘDZY LUDNOŚCIĄ WIEJSKĄ I MIEJSKĄ

1) okresowe analizowanie warunków i uczestnictwa w kulturze społeczeństwa tarnowskiego. Przy zagospodarowaniu sieci placówek kulturalnych kierowanie się wielkością danego środowiska. Niedopuszczanie do nieuzasadnionych likwidacji placówek kulturalnych także punktów bibliotecznych,

2) podejmowanie zdecydowanych działań na rzecz systematycznego przygotowania dzieci do uczestnictwa w kulturze, kształtowania nawyków chodzenia do kina, teatru, rozwijania zainteresowań i zdolności artystycznych, zwiększenia udziału w artystycznych imprezach masowych,

3) zapewnienie terminowego dostarczania gazet i czasopism do wszystkich jednostek administracyjnych województwa w pełnym asortymencie, uwzględniającym zapotrzebowanie czytelników,

4) uruchomienie kina ruchomego dla obsłużenia terenów pozbawionych kina stałego,

5) zdecydowane zwiększenie oferty instytucji kulturalnych i artystycznych zwłaszcza dla małych miast i wsi województwa (przedstawienia teatralne, wystawy, koncerty estradowe itp.),

6) dbanie o bardziej równomierny podział środków wojewódzkiego funduszu rozwoju na poszczególne miasta i gmi-

ny, aby udział wydatków na kulturę w dochodach gmin utrzymywał się na niemalejącym poziomie,

7) podejmowanie starań, aby w miarę stabilizacji sytuacji gospodarczej kraju wzrastały nakłady inwestycyjne na kulturę i sztukę, dotyczyć to powinno także tematów realizowanych w czynach społecznych,

8) występowanie do samorządów pracowniczych i związków zawodowych zakładów pracy o finansowanie kultury, dążenie do przywrócenia związkowego charakteru placówek kulturalnych,

9) podejmowanie wielostronnych przedsięwzięć mających na celu zwiększenie środków na funduszach rozwoju kultury zarówno wojewódzkim jak i miejskich i gminnych m.in. przez organizowanie imprez celowych, dopłaty do cen biletów itp.

XVIII. W ZAKRESIE KADR I UWZGLĘDNIANIA POTRZEB MIESZKAŃCÓW

1) dążenie do pozyskania wysokokwalifikowanej kadry pracowników, objęcie ich systematycznym dokształcaniem i doskonaleniem zawodowym, zapewnienie w miarę równomiernego rozmieszczenia w terenie, stabilizowanie kadry pracowników kultury przez ściślejsze wiązanie ich z wykonywanym zawodem,

2) dokonywanie okresowych sondażowych opinii na temat oczekiwań, potrzeb i aspiracji kulturalnych mieszkańców poszczególnych środowisk.

XIX. INNE

1) powtarzające się potrzeby transportowe wysuwane przez Tarnowskie Towarzystwo Muzyczne, Muzeum Okręgowe, Służbę Konserwatorską, WBP oraz WOK wymagają rozważenia utworzenia kolumny transportowej np. przy Teatrze Tarnowskim.

ZADANIA KONSERWATORSKIE NA LATA 1976—90 (architektura)
(nakłady z budżetu terenowego i centralnego — łącznie)

Lp.	Obiekt	Zadania	Nakłady	Przewidywany termin zakończ. prac
1	2	3	4	5
1.	Zamek w Nowym Wiśniczu	Odbudowa i organizacja muzeum architektury obronnej. Ośrodek reprezentacyjny władz woj. tarnowskiego i Zjednoczenia „Petrochemia" (b.zm.)	180.000.000	1990 realny
2.	Zamek w Dębnie	Oddział Muzeum Okręgowego w Tarnowie (b.zm.)	20.000.000	1985 1979 zakończ.
3.	Dwór w Wieruszycach	Ośrodek konserwatorski zm. użytkownika (pryw.)	25.000.000	1985 niezrealiz.
4.	Tarnów, Rynek 5	Remont i adaptacja dla potrzeb gastronomii zm. użytkownika MOK w Tarnowie	10.000.000	1983 niezrealiz.
5.	Tarnow, Rynek 9	Odbudowa na klub MPiK	6.000.000	1980 zakończ.
6.	Dołęga — Dwór	Remont zabezpieczający Oddział Muzeum Okręgowe	2.000.000	1980 1981 zakończ.
7.	Zawada k.Dębicy zespół pałacowy	Remont dworu i restauracja parku badania archeologiczne	poza planem konserw.	1982 niezrealiz. 1986 plan
8.	Wiśnicz — Ratusz	Remont i adaptacja na cele kultury (b.zm.)	4.000.000	1983 rozpoczęto
9.	Wielka Wieś	Remont i adaptacja na cele rekreacyjne zm. użytkownika plebania	8.000.000	1985 1983 rozpoczęto
10.	Łąki Górne	Remont i adaptacja na ośrodek zdrowia (b.zm.)	2.000.000	1984 rozpoczęto
11.	Tarnow — bloki	Inwentaryzacja, program zagospodarowania, remonty poszczególnych budynków, rem. zabezpiecz.	180.000.000	1990 nierealn.
12.	Tarnów — mury obronne	Inwentaryzacja, badania, odbudowa, zlec. dokum.	30.000.000	1990 nierealn.
13.	Rynek 20/21 Muzeum Okręgowe. mur ogrodzeniowy	Budowa realiz. zgodnie z planem	350.000	1976 niezrealiz.
14.	Synagoga w Dąbrowie Tarn.	Remont i adaptacja na cele Domu Kultury	10.000.000	1986 niezrealiz.
15.	Dzwonnica przy plebanii w Nowym Wiśniczu	Remont i adaptacja na muzeum miasta zm. użytk. — cele parafii	4.000.000	1982 niezrealiz.
16.	Dwór i zbór ariański w Lusławicach	Remont kapitalny (prof. K. Penderecki) i adaptacja na muzeum (b.zm.)	2.000.000	1985 1982 zakończ.
17.	Tarnów, Rynek 19	Remont i adaptacja na cele muzealne (b.zm.)	3.000.000	1985 nierealny
18.	Tarnow, Rynek 10	Remont, budynek mieszkalny zm. użytk. OW NOT	12.000.000	1990 1985 realny
19.	Tarnów, Konarskiego 10	Remont i adaptacja na cele muzealne zm. użytk. pryw.	8.000.000	1988 realny
20.	Tarnow, Rynek 7	Remont dla potrzeb ZPAP (musi nastąpić zmiana użytkownika)	7.000.000	1986 nierealny
21.	Tarnow, Rynek 8	Remont i adaptacja PZMot, (musi nastąpić zmiana użytkownika)	12.000.000	1990 nierealny
22.	Tarnów, ruiny Zamku Tarnowskiego	Badania i prace zabezpieczające, trwają prace archeologiczne	15.000.000	1990 nierealny
23.	Zakliczyn — zabudowa miejska (I etap)	Prace programowe i zabezpieczające (prace zaawansowane w 30%)	10.000.000	1990

1	2	3	4	5
24.	Czchów, Ciężkowice, Dąbrowa Tarn., Tuchów, Ujście Solne, Nowy Wiśnicz, Lipnica Murowana Żegocina, Bochnia	Prace programowe i zabezpieczające (prace zaawansowane w 30%)	45.000.000	1990
25.	Siemiechów — kościół drewniany z XV w.	Konserwacja zm. przeniesienie obiektu do gm. Żegocina	4.000.000	1990
26.	Królówka — kościół drewniany z XV w.	Konserwacja zm. przeniesienie obiektu do gm. Żegocina	2.000.000	1990
27.	Skrzyszów — chaty z XVIII/XIX w.	Wykup i konserwacja w trakcie przeniesienia do Dołęgi	1.200.000	1980 niezrealiz. 1984
28.	Zalipie — dom Curyłowej	Wykup i konserwacja adoptowany na cele muzealne, planowane odnowienie polichromii	1.500.000	1983 niezrealiz.
29.	Pustynia — dwór	Remont wyk. dokumentacji z przeznaczeniem na ośrodek zdrowia	2.500.000	1985 niezrealiz.
30.	Szerzyny — plebania	Remont	poza planem konserwacji	1982 1981 niezrealiz.
31.	Radomyśl — dom miejski	Remont i adaptacja dla potrzeb GS wykonany w 70%	poza planem konserwacji	1977 1986
.	Czchów-Melsztyn — ruiny zamku	Badania i konserwacja podjęta będzie w latach 1984—1990	4.000.000	1985 nierealny
33.	Breń — park z XVIII w.	Konserwacja przebiega zgodnie z planem	3.000.000	1990
34.	Szczepanów — gotycki mur ogrodzeniowy	Konserwacja — nie podjęto	1.200.000	1981 niezrealiz.
35.	Lipnica Murowana — mury obronne	Konserwacja — zgodnie z planem	1.500.000	1990
36.	Pilzno — mury obronne	Konserwacja — zgodnie z planem	2.500.000	1990
37.	Lipnica Murowana — skansen budownictwa ludowego	Organizacja do ponownego rozpatrzenia	10.000.000	1990
38.	Depozyty etnograficzne	Wykup, organizacja realizacja (Dołęga, Skrzyszów, spichlerz z Chyszowa i z Bochni)	5.000.000	1990

Ponadto:
— Archeologiczne zdjęcie Polski trwa od 1982 r.
— Konserwacja nagrobków na zabytkowym cmentarzu w Tarnowie plan 1981—1990 r.

PODSTAWOWE WSKAŹNIKI BAZY MATERIALNEJ KULTURY
w województwie tarnowskim do 1990 r.

Lp.	Wyszczególnienie	Stan w roku 1975	Stan postulowany w latach 1980	1985	1990	Stan realny w 1984 r.	Stan postulowany w 1990 r.
1	2	3	4	5	6	7	8
I.	Biblioteki						
	Liczba bibliotek publicznych z filiami:	207	240	300	217	217	250
	w tym na wsi:	176	200	200	200		
	Liczba woluminów w tys.	1.300	2.000	3.000	4.000	2.140	3.000
II.	Księgarnie	18	54	64	75	25	35
III.	Domy Kultury, Kluby, Świetlice (państwowe)	104	108	116	120	95	120
	ilość m² na 1000 mieszkańców	40	50	70	8	—	—
IV.	Kina						
	Liczba kin:	32	34	36	40	29 (5 Ruch)	35
	Liczba miejsc:	6.300	6.300	6.900	8.000	6.000	7.000
						w tym	
						2.000 na wsi	2.500
V.	Muzea						
	Liczba muzeów wraz z oddziałami	4	6	7	8	7	10
VI.	Szkolnictwo Artystyczne						
	liczba ognisk:	8	20	40	60	4 ogniska	5
						12 filii w tym	15 filii w tym
						11 na wsi	13 na wsi
	liczba szkół:	6	7	8	8	7	8
	liczba uczniów szkół:	1.232	1.400	1.500	1.550	1.200	1.400

1	2	3	4	5	6	7	8
VII.	Kadry						
	liczba pracowników kultury	612	700	850	900	930	1.100
VIII.	Wydatki na działalność kulturalną w tys. zł	65.506	80.000	151.000	308.000	306.000	700.000
IX.	Ogółem wydatki na kulturę w przeliczeniu na 1 mieszkańca (w zł)	108	130	250	490	454	1.000
X.	Nakłady na inwestycje i kapitalne remonty (bez wydatków na konserwację zabytków) w tys. zł						
	nakłady na inwestycje	18.306	48.000	90.000	150.000	44.000	80.000
	nakłady na kapitalne remonty	2.750	10.000	15.000	15.000	48.000	80.000

65.

POSTANOWIENIE Nr 17/7/84
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W TARNOWIE
z dnia 12 listopada 1984 r.
w sprawie nadania odznaki „Za Zasługi dla Województwa Tarnowskiego"

Na podstawie § 3 uchwały Nr IX/33/77 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Tarnowie z dnia 10 października 1977 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Za Zasługi dla Województwa Tarnowskiego " (Dz. Urz. WRN Nr 7, poz. 54, zm. z 1983 r. Nr 12, poz. 88) — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Tarnowie postanawia:

1. Wyróżnić odznaką „Za Zasługi dla Województwa Tarnowskiego" pracowników Przedsiębiorstwa Robót Montażowych Przemysłu Chemicznego „Montochem" w Gliwicach — Zarząd Robót w Tarnowie, którzy w ciągu wieloletniej pracy wnieśli poważny wkład w rozwój i rozbudowę wielu zakładów i obiektów w województwie — z okazji 40-lecia Polski Ludowej.

Odznaki otrzymują:

1. Aleksandrowicz Józef syn Józefa
2. Gnojek Marian syn Jana
3. Konieczny Władysław syn Adama
4. Maniawska Maria córka Stanisława
5. Stadler Jan syn Ferdynanda
6. Witek Jan syn Stanisława
7. Zajda Wiesław syn Aleksandra

2. Wyróżnić odznaką „Za Zasługi dla Województwa Tarnowskiego" pracowników Ośrodka Remontowo-Budowlanego" Lasów Państwowych w Krakowie z siedzibą w Bochni, zasłużonych w pracy zawodowej i społecznej — z okazji 30-lecia Ośrodka.

Odznaki otrzymują:

1. Juryk Aleksander syn Konstantego
2. Kumor Mieczysław syn Mieczysława
3. Rzepka Grzegorz (im. ojca nn.)
4. Sręba Eugeniusz syn Stanisława

3. Wyróżnić odznaką „Za Zasługi dla Województwa Tarnowskiego pracowników Przedsiębiorstwa Specjalistycznego Górnictwa Surowców Chemicznych „Hydrokop" w Krakowie za osiągnięcie wysokich wyników w budowie podziemnej Kopalni Soli „Siedlec-Moszczenica" — z okazji Dnia Górnika.

Odznaki otrzymują:

1. Cisak Stanisława córka Stanisława
2. Nalepka Marian syn Franciszka
3. Słoniowski Władysław syn Bolesława
4. Zdziarski Julian syn Leopolda

4. Wyróżnić odznaką „Za Zasługi dla Województwa Tarnowskiego pracowników Przedsiębiorstwa Budownictwa Hydrotechnicznego i Rurociągów Energetycznych „Energopol-2", którzy uczestniczyli w realizacji wielu zadań inwestycyjnych, istotnych dla funkcjonowania gospodarki województwa — z okazji 35-lecia Przedsiębiorstwa.

Odznaki otrzymują:

1. Hamuda Andrzej syn Józefa
2. Hebda Wacław syn Stanisława
3. Łukiewicz-Jaklińska Kinga córka Czesława
4. Moryń Andrzej syn Leonarda
5. Skąpski Zenon syn Jana

5. Wyróżnić odznaką „Za Zasługi dla Województwa Tarnowskiego" działaczy Tarnowskiego Oddziału Stowarzyszenia Księgowych w Polsce, którzy przez swą działalność popularyzatorsko-szkoleniową ułatwiają wdrażanie zasad reformy gospodarczej — z okazji 40-lecia Polski Ludowej.

Odznaki otrzymują:

1. Błaszkiewicz Augustyn syn Gustawa
2. Czulińska Zofia córka Józefa
3. Malec Kazimierz syn Tomasza
4. Marzec Alfred syn Bolesława
5. Wróblewska Aleksandra córka Jana

6. Wyróżnić odznaką „Za Zasługi dla Województwa Tarnowskiego" pracowników Kombinatu Rolno Przemysłowego „Igloopol" w Dębicy, którzy swoją długoletnią praca wnieśli duży wkład w rozwój Kombinatu, a tym samym województwa — z okazji 40-lecia Polski Ludowej.

Odznaki otrzymują:

1. Bandura Izabela córka Stanisława
2. Basara Marian syn Antoniego
3. Bielecka Maria córka Stanisława
4. Bystrek Grzegorz syn Jana
5. Drapała Piotr syn Jakuba
6. Gąciarz Franciszek syn Piotra
7. Jarosz Władysław syn Józefa
8. Kotas Józef syn Stanisława
9. Krajewska Stefania córka Jana
10. Kwiczala Andrzej syn Emila
11. Mardeusz Teofil syn Andrzeja
12. Moskal Zdzisław syn Jana
13. Podgórski Stanisław syn Mieczysława
14. Puchalski Stanisław syn Franciszka
15. Pytel Marian syn Jana
16. Sroka Zbigniew syn Józefa
17. Tabasz Stanisław syn Andrzeja

7. Wyróżnić odznaką „Za Zasługi dla Województwa Tarnowskiego" pracowników Okręgowego Inspektoratu Gospodarki Energetycznej w Krakowie, których działalność w naszym województwie przyczynia się do racjonalnego gospodarowania energią i wszystkimi jej nośnikami — z okazji 40-lecia Polski Ludowej.

Odznaki otrzymują:

1. Kaczmarczyk Henryk syn Piotra
2. Niedbałowski Jan syn Józefa
3. Stępniewski Zdzisław Jan syn Stanisława
4. Ustrzyński Władysław syn Jana
5. Wójcicki Jerzy syn Józefa

8. Wyróżnić odznaką „Za Zasługi dla Województwa Tarnowskiego" Działaczy Tarnowskiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej, którzy w istotny sposób przyczynili się do rozwoju kultury Fizycznej w naszym województwie — z okazji 40-lecia Polski Ludowej.

Odznaki otrzymują:

1. Augustyn Antoni syn Stanisława
2. Fido Marian syn Edwarda
3. Kijak Władysław syn Marcina
4. Michalski Jan syn Stanisława
5. Prosowski Marian syn Bronisława
6. Tatczyn Stefan syn Bazylego

9. Wyróżnić odznaką „Za Zasługi dla Województwa Tarnowskiego" pracowników Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Handlu Wewnętrznego w Tarnowie, za wzorowe organizowanie pracy jednostek handlowych w województwie — z okazji 40-lecia Polski Ludowej.

Odznaki otrzymują:

1. Kawa Władysław syn Stanisława
2. Miętła Franciszek syn Franciszka
3. Piekarz Halina córka Leona
4. Składzień Maria córka Aleksandra

10. Na wniosek Wojewody Tarnowskiego wyróżnić odznaką „Za Zasługi dla Województwa Tarnowskiego" pracowników Spółdzielni Inwalidów „Tarnospin" w Tarnowie, za długoletnią wzorową pracę na rzecz młodzieży niepełnosprawnej — z okazji 40-lecia Polski Ludowej.

Odznaki otrzymują:

1. Majorek Zofia córka Stefana
2. Sobarnia Janina córka Stanisława

11. Wyróżnić odznaką „Za Zasługi dla Województwa Tarnowskiego" pracowników Kombinatu Budownictwa Komunalnego w Tarnowie i współpracujących zakładów ze strony CSRS realizujących wiele korzystnych dla naszego województwa kontraktów — z okazji 40-lecia Polski Ludowej.

Odznaki otrzymują:

1. Cirtek Bogumił syn Bohumila
2. Kawa Izydor syn Władysława
3. Kusy Zdenek syn Alojza
4. Lewandowski Stanisław syn Stanisława
5. Libera Jan syn Błażeja
6. Machacek Stanisław syn Metodeza
7. Nemec Frantisek syn Frantiska
8. Pajor Bolesław syn Stefana
9. Podlezl Ludwik syn Karela
10. Warga Josef syn Karola

12. Na wniosek Wicewojewody Tarnowskiego wyróżnić odznaką „Za Zasługi dla Województwa Tarnowskiego" pracowników instytucji i służb inwestycyjnych, którzy wykazali duże zaangażowanie w realizacji stacji uzdatniania wody i magistrali wodociągowej w Dębicy — z okazji ukończenia tego zadania.

Odznaki otrzymują:

1. Augustyn Stanisław syn Józefa
2. Blicharz Emilian syn Edwarda
3. Kątny Eugeniusz syn Józefa
4. Kmiecik Zdzisław syn Stanisława
5. Krobicki Maciej syn Witolda
6. Kubala Bogumił syn Józefa
7. Kurdybacha Kazimierz syn Piotra
8. Lewandowski Stanisław syn Adama
9. Natorski Zdzisław syn Stanisława
10. Ochał Mieczysław syn Ludwika
11. Skopek Kazimierz syn Juliana
12. Słowikowska Zofia córka Stanisława
13. Śliwa Danuta córka Józefa

13. Wyróżnić odznaką „Za Zasługi dla Województwa Tarnowskiego" działaczy społecznych Polskiego Związku Głuchych OW w Tarnowie, za ich starania i serdeczną troskę o maksymalną rehabilitację inwalidów słuchu, a zwłaszcza dzieci i młodzieży w tej grupie — z okazji Międzynarodowego Dnia Głuchego.

Odznaki otrzymują:

1. Madej Ferdynand syn Teofila
2. Solak Andrzej syn Mieczyława
3. Widlak Tadeusz syn Michała

14. Na wniosek Przewodniczącego Miejskiej Rady Narodowej w Tarnowie wyróżnić odznaką „Za Zasługi dla Województwa Tarnowskiego" działaczy Komitetu Osiedlowego Nr 1 „Starówka", celujących w organizowaniu życia kulturalnego i prac społecznie użytecznych w swoim osiedlu — z okazji 40-lecia Polski Ludowej.

Odznaki otrzymują:

1. Mikrut Jan syn Stanisława
2. Zając Kazimierz syn Adama

15. Wyróżnić odznaką „Za Zasługi dla Województwa Tarnowskiego" pracowników Przedsiębiorstwa Wierceń Geologicznych i Hydrogeologicznych „Hydropol" w Krakowie, wyróżniających się w pracach wykonywanych na terenie naszego województwa przy równoczesnej aktywności społecznej — z okazji Dnia Górnika.

Odznaki otrzymują:

1. Małuszkiewicz Kazimierz syn Józefa
2. Różański Jan syn Józefa
3. Szewczyk Karol syn Mariana
4. Żaba Stanisław syn Ludwika

16. Wyróżnić odznaką „Za Zasługi dla Województwa Tarnowskiego" pracowników Zakładu Transportowo-Sprzętowego „Transnaft" Zakład Naprawczy Taboru Samochodowego w Brzesku, którzy mają duży wkład w realizacji wielu znaczących dla województwa inwestycji — z okazji 40-lecia Polski Ludowej.

Odznaki otrzymują:

1. Cisoń Zbigniew syn Alojzego
2. Czernecki Kazimierz syn Piotra
3. Dulian Aleksandra córka Józefa
4. Kociołek Ryszard syn Franciszka
5. Kowalczyk Zofia córka Piotra
6. Lasko Stanisław syn Henryka
7. Lejman Jan syn Stanisława
8. Maj Kazimierz syn Walentego
9. Majczak Władysław syn Jakuba

10. Makuchowski Zbigniew syn Jana
11. Mastalerz Zbigniew syn Jana
12. Pleśniarski Tadeusz syn Juliana
13. Pajor Stanisław syn Juliana
14. Rabiasz Mieczysław syn Konstantego
15. Smoliński Zenon syn Stanisława
16. Stec Franciszek syn Stanisława
17. Zgraja Andrzej syn Józefa
18. Zydroń Jerzy syn Władysława

17. Na wniosek Przewodniczącego Gminnej Rady Narodowej w Skrzyszowie za udział w realizacji czynami społecznymi szeregu prac, jak: budowa i remonty szkół dróg lokalnych i innych obiektów **wyróżnić odznaką „Za Zasługi dla Województwa Tarnowskiego" Oddział Transportowo-Sprzętowy „Transnaft" w Pogórskiej Woli.**

18. Wyróżnić odznaką „Za Zasługi dla Województwa Tarnowskiego" pracowników Przedsiębiorstwa Budownictwa Wodno--Melioracyjnego w Tarnowie, którzy w trakcie modernizacji obwałowań rzek: Wisły, Dunajca i Białej na terenie województwa tarnowskiego wykazali największe zaangażowanie — z okazji zakończenia tych prac.

Odznaki otrzymują:

1. Banach Zbigniew syn Józefa
2. Błaszczyk Jan syn Stanisława
3. Huber Tadeusz syn Erwina
4. Nagórzański Franciszek syn Józefa
5. Radliński Jan syn Antoniego
6. Rajtar Jan syn Michała

19. Na wniosek Wojewódzkiego Komitetu Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego w Tarnowie wyróżnić odznaką „Za Zasługi dla Województwa Tarnowskiego" zasłużonych działaczy ruchu ludowego — z okazji 35-lecia powstania ZSL.

Odznaki otrzymują:

1. Buszek Kazimierz syn Jana
2. Czarnik Józef syn Stanisława
3. Góral Henryk syn Jana
4. Hoim Michał syn Ludwika
5. Kieć Franciszek syn Jana
6. Kozioł Emil syn Jakuba
7. Legieć Czesław syn Jana
8. Marta Jan syn Michała
9. Podsiadło Józef syn Tomasza
10. Sowiźrał Bogusław syn Stanisława

20. Na wniosek Wicewojewody Tarnowskiego wyróżnić odznaką „Za Zasługi dla Województwa Tarnowskiego" wzorowych pracowników Przedsiębiorstwa Budownictwa Rolniczego w Dębicy — z okazji 40-lecia Polski Ludowej.

Odznaki otrzymują:

1. Bryniarska Danuta córka Wilhelma
2. Chodur Henryk syn Jana
3. Dyrda Bolesława córka Jana
4. Racia Jan syn Józefa

21. Postanowienie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Tarnowskiego.

22. Wykonanie postanowienia zleca się Dyrektorowi Biura Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Przewodniczący Wojewódzkiej Rady Narodowej:
Mieczysław MENŻYŃSKI

66.

ZARZĄDZENIE Nr 10/84
NACZELNIKA GMINY W ŁAPANOWIE

z dnia 24 września 1984 r.

w sprawie przekazania niektórych zadań z zakresu właściwości Naczelnika Gminy Łapanów do prowadzenia przez Naczelnika Miasta w Bochni

Na podstawie § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1984 r. w sprawie zasad organizacji i funkcjonowania urzędów terenowych organów administracji państwowej (Dz. U. Nr 25, poz. 124) w wykonaniu uchwały nr II//11/84 Gminnej Rady Narodowej w Łapanowie z dnia 23 września 1984 r. w sprawie wyrażenia zgody do powierzenia prowadzenia niektórych spraw z zakresu właściwości Naczelnika Gminy w Łapanowie Naczelnikowi Miasta w Bochni oraz na podstawie wytycznych w sprawie ustalenia organizacji i zakresów czynności wydziałów i referatów d/s geodezji i gospodarki gruntami, stanowiących załącznik do zarządzenia Nr 25/84 Wojewody Tarnowskiego z dnia 15 maja 1984 r. w porozumieniu z Naczelnikiem Miasta w Bochni, zarządzam, co następuje:

§ 1. 1. Przedmiotem powierzenia do prowadzenia przez Naczelnika Miasta w Bochni są następujące sprawy, należące do właściwości Naczelnika Gminy w Łapanowie:

a) wywłaszczenie nieruchomości w trybie ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. z 1974 r. Nr 10, poz. 64, z późn. zm.).

2. Zakres czynności w sprawach powierzonych, o których mowa w ustępie poprzedzającym obejmuje wszelkie czynności techniczno-prawne, związane z prowadzeniem postępowań administracyjnego, włącznie z podejmowaniem decyzji administracyjnych.

§ 2. Upoważniam Naczelnika Miasta w Bochni do prowadzenia w imieniu Naczelnika Gminy w Łapanowie spraw wyszczególnionych w paragrafie poprzedzającym w zakresie tam podanym.

§ 3. Środki niezbędne do prowadzenia tych spraw zobowiązuję się przekazać Naczelnikowi Miasta w Bochni w wysokości zgodnej z ustalonym wspólnie preliminarzem.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą obowiązującą od dnia 23 września 1984 r.

§ 5. Zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Tarnowskiego.

Naczelnik Gminy: Jan *KULIG*

67.

ZARZĄDZENIE Nr 9/84
NACZELNIKA GMINY W BOCHNI

z dnia 22 października 1984 r.

w sprawie przekazania niektórych zadań z zakresu właściwości Naczelnika Gminy w Bochni do prowadzenia przez Naczelnika Miasta w Bochni

Na podstawie § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1984 r. w sprawie zasad organizacji i funkcjonowania urzędów terenowych organów administracji państwowej (Dz. U. Nr 25, poz. 124), w wykonaniu uchwały Nr II/11/84 Gminnej Rady Narodowej w Bochni z dnia 12 września 1984 r. w sprawie wyrażenia zgody do powierzenia prowadzenia niektórych spraw z zakresu właściwości Naczelnika Gminy w Bochni Naczelnikowi Miasta w Bochni oraz na podstawie wytycznych w sprawie ustalenia organizacji i zakresu czynności wydziałów i referatów d/s geodezji i gospodarki gruntami, stanowiących załącznik do zarządzenia Nr 25/84 Wojewody Tarnowskiego z dnia 15 maja 1984 r. i wytycznych w sprawie ustalenia organizacji i zakresów czynności wydziałów i referatów d/s zatrudnienia i spraw socjalnych, stanowiących załącznik do zarządzenia Nr 32/84 Wojewody Tarnowskiego z dnia 14 czerwca 1984 r. działając w porozumieniu z Naczelnikiem Miasta w Bochni zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przedmiotem powierzenia do prowadzenia przez Naczelnika w Bochni są następujące sprawy należące do właściwości Naczelnika Gminy w Bochni:

1) wywłaszczenie nieruchomości w trybie ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. z 1974 r. Nr 10, poz. 64 z późn. zm.).

2) opracowywanie terytorialnych programów zatrudnienia oraz organizowanie pośrednictwa pracy w sposób umożliwiający realizację polityki Państwa i Województwa w tym zakresie,

3) prowadzenie działalności badawczo-kontrolnej w zakresie gospodarki zasobami pracy w zakładach pracy,

4) nadzór nad potwierdzaniem przyjęć do pracy absolwentów przez zakłady pracy oraz wstępnego rozliczenia tych przyjęć,

5) wykonywanie pośrednictwa pracy.

2. Zakres czynności w sprawach powierzonych, o których mowa w ustępie poprzedzającym obejmuje wszelkie czynności techniczno-prawne, związane z prowadzeniem postępowania administracyjnego, włącznie z podejmowaniem decyzji administracyjnych.

§ 2. Upoważniam Naczelnika Miasta w Bochni do prowadzenia w imieniu Naczelnika Gminy w Bochni spraw wyszczególnionych w paragrafie poprzedzającym w zakresie tam podanym.

§ 3. Środki niezbędne do prowadzenia tych spraw zobowiązuję się przekazać Naczelnikowi Miasta w Bochni w wysokości zgodnej z ustalonym wspólnie preliminarzem.

§ 4. Zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Tarnowskiego.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą obowiązującą od dnia 12 września 1984 r.

Naczelnik Gminy: *Antoni ĆWIORO*

68.

ZARZĄDZENIE Nr 12/84
NACZELNIKA GMINY W GNOJNIKU

z dnia 15 listopada 1984 r.

w sprawie przekazania niektórych zadań z zakresu właściwości Naczelnika Gminy w Gnojniku do prowadzenia przez Naczelnika Miasta i Gminy w Brzesku

Na podstawie § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1984 r. w sprawie zasad organizacji i funkcjonowania urzędów terenowych organów administracji państwowej (Dz. U. Nr 25, poz. 124), w wykonaniu uchwały Nr II/11/84 Gminnej Rady Narodowej w Gnojniku z dnia 29 września 1984 r. w sprawie wyrażenia zgody do powierzenia prowadzenia niektórych spraw z zakresu właściwości Naczelnika Gminy w Gnojniku Naczelnikowi Miasta i Gminy w Brzesku oraz na podstawie wytycznych w sprawie ustalenia organizacji i zakresów czynności wydziałów i referatów d/s zatrudnienia i spraw socjalnych stanowiących załącznik do zarządzenia Nr 32/84 Wojewody Tarnowskiego z dnia 14 czerwca 1984 r. działając w porozumieniu z Naczelnikiem Miasta i Gminy w Brzesku zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przedmiotem powierzenia do prowadzenia przez Naczelnika Miasta i Gminy w Brzesku są następujące sprawy, należące do właściwości Naczelnika Gminy w Gnojniku:

1) opracowywanie terytorialnych programów zatrudnienia oraz organizowanie pośrednictwa pracy w sposób umożliwiający realizację polityki Państwa i Województwa w tym zakresie,

2) prowadzenie działalności badawczo-kontrolnej w zakresie gospodarki zasobami pracy w zakładach pracy,

3) nadzór na potwierdzaniem przyjęć do pracy absolwentów przez zakłady pracy oraz wstępnego rozliczenia tych przyjęć,

4) wykonywanie pośrednictwa pracy.

2. Zakres czynności w sprawach powierzonych, o których mowa w ustępie poprzedzającym obejmuje wszelkie czynności techniczno-prawne, związane z prowadzeniem postępowania administracyjnego, włącznie z podejmowaniem decyzji administracyjnych.

§ 2. Upoważniam Naczelnika Miasta i Gminy w Brzesku do prowadzenia w imieniu Naczelnika Gminy w Gnojniku spraw wyszczególnionych w paragrafie poprzedzającym w zakresie tam podanym.

§ 3. Środki niezbędne do prowadzenia tych spraw zobowiązuję się przekazać Naczelnikowi Miasta i Gminy w Brzesku w wysokości zgodnej z ustalonym wspólnie preliminarzem.

§ 4. Zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Tarnowskiego.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem jego podpisania, z mocą obowiązującą od dnia 29 września 1984 r.

Naczelnik Gminy: *Andrzej HAUBEN*

69.

ZARZĄDZENIE Nr 13/84
NACZELNIKA GMINY W GNOJNIKU

z dnia 15 listopada 1984 r.

w sprawie przekazania niektórych zadań z zakresu właściwości Naczelnika Gminy w Gnojniku do prowadzenia przez Naczelnika Miasta i Gminy w Brzesku

Na podstawie § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1984 r. w sprawie zasad organizacji i funkcjonowania urzędów terenowych organów administracji państwowej (Dz. U. Nr 25, poz. 124), w wykonaniu uchwały Nr II/11/84 Gminnej Rady Narodowej w Gnojniku z dnia 29 września 1984 r. w sprawie wyrażenia zgody do powierzenia prowadzenia niektórych spraw z zakresu właściwości Naczelnika Gminy w Gnojniku Naczelnikowi Miasta i Gminy w Brzesku oraz na podstawie wytycznych w sprawie ustalenia organizacji i zakresów czynności wydziałów i referatów d/s geodezji i gospodarki gruntami, stanowiących załącznik do zarządzenia Nr 25/84 Wojewody Tarnowskiego z dnia 15 maja 1984 r. działając w porozumieniu z Naczelnikiem Miasta i Gminy w Brzesku zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przedmiotem powierzenia do prowadzenia przez Naczelnika Miasta i Gminy w Brzesku są następujące sprawy, należące do właściwości Naczelnika Gminy w Gnojniku:

1) wywłaszczenie nieruchomości w trybie ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. z 1974 r. Nr 10, poz. 64, z późn. zm),

2) wykonywanie prawa pierwokupu nieruchomości w trybie przepisów kodeksu cywilnego.

2. Zakres czynności w sprawach powierzonych, o których mowa w ustępie poprzedzającym obejmuje wszelkie czynności techniczno-prawne, związane z prowadzeniem postępowania administracyjnego, włącznie z podejmowaniem decyzji administracyjnych.

§ 2. Upoważniam Naczelnika Miasta i Gminy w Brzesku do prowadzenia w imieniu Naczelnika Gminy w Gnojniku spraw wyszczególnionych w paragrafie poprzedzającym w zakresie tam podanym.

§ 3. Środki niezbędne do prowadzenia tych spraw zobowiązuję się przekazać Naczelnikowi Miasta i Gminy w Brzesku w wysokości zgodnej z ustalonym wspólnie preliminarzem.

§ 4. Zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Tarnowskiego.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem jego podpisania, z mocą obowiązującą od dnia 29 września 1984 r.

Naczelnik Gminy: *Andrzej HAUBEN*

70.

ZARZĄDZENIE Nr 8/84
NACZELNIKA GMINY W CIĘŻKOWICACH

z dnia 16 czerwca 1984 r.

w sprawie ustalenia granic terenów budowlanych przejmowanych na własność Państwa we wsi Ciężkowice gmina Ciężkowice

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o terenach budowlanych na obszarach wsi (Dz. U. z 1969 r. Nr 27, poz. 216 wraz z późniejszymi zmianami) w związku z §§ 1 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 1970 r. w sprawie zasad przejmowania terenów budowlanych na obszarach wsi na własność Państwa (Dz. Ur Nr 3, poz. 16) i art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 28 maja 1975 r. o dwustopniowym podziale administracyjnym Państwa oraz zmianie ustawy o radach narodowych (Dz. U. Nr 16, poz. 91), zarządzam, co następuje:

§ 1. Ustalam granice terenów budowlanych we wsi Ciężkowice przejmowanych na własność Państwa o łącznej powierzchni 3.3432 ha stanowiących własność:

1) Parafii Rzymsko-Katolickiej w Ciężkowicach — dz. nr 967/20 o powierzchni 0.1993 ha,

2) Ob. Stanisława Cygan zam. Ciężkowice 29 — dz. nr 965/3 o powierzchni 0.1439 ha.

§ 2. Nieruchomości wymienione w § 1 przejmuję na własność Państwa w stanie wolnym od długów hipotecznych i innych obciążeń za wyjątkiem służebności gruntowych ujawnionych w księdze wieczystej.

§ 3. Tereny wymienione w § 1 mieszczą się w obrysie terenów budowlanych, których projekt wyznaczenia zatwierdzony został uchwałą GRN w Ciężkowicach Nr 14/63/80 z dnia 26 marca 1980 r. w sprawie zatwierdzenia planu przestrzennego zagospodarowania gminy Ciężkowice.

§ 4. Decyzje w sprawie ustalenia służebności gruntowych, wysokości odszkodowania oraz terminu zapłaty odszkodowania wydane zostaną po objęciu gruntów przez Skarb Państwa w faktyczne władanie.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Tarnowskiego.

Naczelnik Gminy: *Janusz TOMASZKIEWICZ*

71.

ZARZĄDZENIE Nr 9/84
NACZELNIKA GMINY W CIĘŻKOWICACH

z dnia 16 czerwca 1984 r.

w sprawie ustalenia granic terenów budowlanych przejmowanych na własność Państwa we wsi Bogoniowice gmina Ciężkowice

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o terenach budowlanych na obszarach wsi (Dz. U. z 1969 r. Nr 27, poz. 216 wraz z późniejszymi zmianami) w związku z §§ 1 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 1970 r. w sprawie zasad przejmowania terenów budowlanych na obszarach wsi na własność Państwa (Dz. U. Nr 3, poz. 16) i art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 28 maja 1975 r. o dwustopniowym podziale administracyjnym Państwa oraz zmianie ustawy o radach narodowych (Dz. U. Nr 16, poz. 91), zarządzam, co następuje:

§ 1. Ustalam granice terenów budowlanych we wsi Bogoniowice przejmowanych na własność Państwa o łącznej powierzchni 1.0994 ha, stanowiących własność:

1) Ob. Jana Gucwa zam. Bogoniowice 78 — dz. nr 221/3 o powierzchni 0,4568 ha,

2) Ob. Teresy Kras zam. Bogoniowice 83 — dz. nr 222/3 o powierzchni 0,1760 ha,

3) Ob. Ob. Władysława i Marii Rąpała zam. Bogoniowice 79 — dz. nr 223/7 o powierzchni 0,2759 ha,

4) Ob. Ob. Stanisława i Kazimiery Rąpała zam. Bogoniowice 84 — dz. nr 223/9 o powierzchni 0,0959 ha, dz. nr 224/3 o powierzchni 0,0948 ha.

§ 2. Nieruchomości wymienione w § 1 przejmuję na własność Państwa w stanie wolnym od długów hipotecznych i innych obciążeń za wyjątkiem służebności gruntowych ujawnionych w księdze wieczystej.

§ 3. Tereny wymienione w § 1 mieszczą się w obrysie terenów budowlanych, których projekt wyznaczenia zatwierdzony został uchwałą GRN w Ciężkowicach Nr 14/63/80 z dnia 26 marca 1980 r. w sprawie zatwierdzenia planu przestrzennego zagospodarowania gminy Ciężkowice.

§ 4. Decyzje w sprawie ustalenia służebności gruntowych, wysokości odszkodowania oraz terminu zapłaty odszkodowania wydane zostaną po objęciu gruntów przez Skarb Państwa w faktyczne władanie.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Tarnowskiego.

Naczelnik Gminy: *Janusz TOMASZKIEWICZ*

72.

ZARZĄDZENIE Nr 8/84
NACZELNIKA GMINY W DĘBICY

w sprawie odstępstwa od planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dębica

z dnia 14 czerwca 1984 r.

Na podstawie § 7 ust. 4 uchwały Nr 148 Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1976 r. w sprawie zasad i trybu sporządzania, uzgadniania i zatwierdzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (M. P. Nr 31, poz. 135) oraz § 2 uchwały Nr IX/36/79 Gminnej Rady Narodowej w Dębicy z dnia 13 października 1979 r. w sprawie zatwierdzenia planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dębica (Dz. Urz. WRN w Tarnowie Nr 9, poz. 73) i pisma Wojewódzkiego Biura Planowania Przestrzennego w Tarnowie Nr WBPP-8321a/43/21/84 z dnia 25 maja 1984 r. zarządzam, co następuje:

§ 1. Wprowadzam odstępstwo od planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dębica, zatwierdzonego uchwałą Nr IX/36/79 Gminnej Rady Narodowej w Dębicy z dnia 3 października 1979 r., przedstawione w załącznikach graficznym w skali 1 : 10 000 i tekstowym, stanowiących integralną część zarządzenia.

§ 2. Wykonanie zarządzenia zlecam inspektorowi d/s budownictwa.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Tarnowskiego.

Naczelnik Gminy: *Stanisław ROKOSZ*

73.

ZARZĄDZENIE Nr 4a/84
NACZELNIKA GMINY W CIĘŻKOWICACH

z dnia 16 czerwca 1984 r.

w sprawie ustalenia stawek odszkodowania za grunty przejmowane na własność Państwa jako tereny budowlane na terenie gminy Ciężkowice

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o terenach budowlanych na obszarach wsi (Dz. Urz. z 1969 r. Nr 27, poz. 216, wraz z późniejszymi zmianami) i art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 28 maja 1975 r. o dwustopniowym podziale administracyjnym Państwa oraz zmianie ustawy o radach narodowych (Dz. U. Nr 16, poz. 91) zarządzam, co następuje:

§ 1. Ustalam stawkę odszkodowania za grunty przejmowane na własność Państwa jako tereny budowlane we wsiach:

1) Ciężkowice i Bogoniowice — w wysokości 150 zł za 1 m^2.

2) w pozostałych wsiach gminy Ciężkowice, tj. Bruśnik, Falkowa, Jastrzębia, Kipszna, Ostrusza, Siekierczyna, Tursko, Pławna, Kąśna Górna, Kąśna Dolna, Zborowice — w wysokości 100 zł za 1 m^2.

§ 2. W zakresie unormowanym niniejszym zarządzeniem traci moc zarządzenie Nr 13/82 Naczelnika Gminy w Ciężkowicach z dnia 14 grudnia 1982 r. w sprawie ustalenia stawek odszkodowania za grunty przejmowane na własność Państwa jako tereny budowlane na terenie gminy Ciężkowice.

§ 3. Zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Tarnowskiego.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Tarnowskiego.

Naczelnik Gminy: *Janusz TOMASZKIEWICZ*

Redakcja: Urząd Wojewódzki w Tarnowie, Wydział Prawny — Tarnów, ul. Narutowicza 38, tel. 41-95
Administracja: Urząd Wojewódzki w Tarnowie — Wydział Budżetowo-Gospodarczy — Tarnów, ul. Narutowicza tel. c. 46-41 do 49

Prenumerata Dziennika Urzędowego wynosi rocznie zł 18,—, półrocznie zł 10,—, cena pojedynczego egzemplarza do 4-ch stron druku zł 0,90 przy większej ilości stron o zł 0,30 od każdej drukowanej strony. Cena ogłoszeń o zagubionych dokumentach ryczałt zł 10,50 od jednego dokumentu, po zł 1,50 za każdy dalszy dokument, konkursy i przetargi zł 1,80 za wiersz jednoszpaltowy. Ogłoszenia handlowe i bilansowe oraz inne zł 2,70 za wiersz mm 1 szp. za układ tabelaryczny dolicza się 100%.
WPŁATY: NARODOWY BANK POLSKI, ODDZIAŁ WOJEWÓDZKI TARNÓW, KONTO Nr 89007-3030-225.

Drukarnia Narodowa Kraków
Zakład Nr 16 Tarnów, ul. Brodzińskiego 1
Zam. 3126-84 600